

NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 6	Utgitt 20 februar	1939
-------	-------------------	------

Skriv frå Justisdepartementet.

4 febr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 16 januar 1925 har departementet i samhøve med lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk stadfest vedtaket at Øyslebø heradstyre, Vest-Agder fylke, i møte 29 desember 1938 om tobakksvedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

1. Ingen må selja noko slag tobakk til born under 15 år korkje til bruk for barnet sjølv eller til bruk av andre.

Born under 15 år kan likevel få kjøpt tobakk når dei hev med skriftleg løyve frå foreldre eller forsyttarar, og seljaren ikkje har grunn til å tru at noko barn under 15 år skal bruke tobakken.

2. Det er like eins forbode:

a. å kjøpe noko slag tobakk til bruk for born under 15 år eller etter oppmoding frå barn.

b. å la born under 15 år få tobakk som gåve eller lån eller i byte eller mot vederlag i arbeid eller personlege tenester.

Born under 15 år som nyt tobakk på offentlig område kann politiet ta tobakken frå, like eins tobakkspipe eller annan røykjereidskap som barnet brukar.

3. Brot på denne vedtekta vert straffa etter § 339, 2 i straffelova.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

6 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 vedtak av Aker herredstyre, Akershus fylke, i møte 26 januar d. å. om forandring i § 1 i den gjeldende vedtekt angående luknings- tid for utsalgssteder.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 6 mars d. å.

Etter forandringen lyder § 1 så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal holdes lukket de 4 første hverdager i uken fra kl. 18 til kl. 8, den nest siste hverdag i uken fra kl. 19 til kl. 8 og den siste hverdag i uken

6 febr. fra kl. 17, søn- og helligdager og den 17 mai hele dagen, samt julaften, påske-, pinse- og nyttårsaften fra kl. 16. For øvrig kommer den alminnelige helligdagslovgivning til anvendelse.

For bokhandlere skal lukningstiden alle hverdager være kl. 19 til kl. 8 morgen med samme innskrenkninger som ovenfor nevnt.

For forretninger som utelukkende driver handel med brukte biler og brukte bildeler og -rekvisita skal lukningstiden de 5 første hverdager i uken være fra kl. 18 til kl. 8 og den siste hverdag i uken fra kl. 17, i alle tilfelle med de samme innskrenkninger som nevnt i første ledd.

I sommertiden fra og med 21 juni til og med 20 august holdes lukket fra kl. 17 til kl. 8 morgen de 4 første hverdager i uken, den nest siste hverdag i uken fra kl. 18 til kl. 8 morgen og den siste hverdag i uken fra kl. 16.

For bokhandlere skal lukningstiden alle hverdager i sommertiden være fra kl. 18 til kl. 8 morgen.

I sommertiden skal forretninger som utelukkende driver handel med brukte biler, bildeler og -rekvisita stenge kl. 16 den siste hverdag i uken. De øvrige hverdager i uken kan det holdes åpent til kl. 18.

Fra bestemmelsene i første avsnitt gjelder følgende unntagelser:

- a) Aviskjosker, som bare forhandler aviser og tidsskrifter, apotek, bensindepoter og bevertningssteder er helt unntatt.
- b) Utsalgssteder, hvor ikke andre varer selges enn frembringelser av hage- og jordbruk i naturlig tilstand, ville bær og blomster, egg, melk, fløte, baker- og konditorvarer, sjokolade og drops, tillaget mat, mineralvann og øl (i den utstrekning salget av denne vare for øvrig er tillatt i lovgivningen), tobakk og tobakksartikler, såsom piper, tobakkspunger, piperensere, sigar- og sigarettmunnstykker, fyrstøy og fyrstikker, aviser og tidsskrifter, post- og prospektkort skal holdes lukket: Alle hverdager i tiden fra og med 1 oktober til og med 30 april fra kl. 21 til kl. 8 morgen og i tiden 1 mai til og med 30 september fra kl. 22 til kl. 8 morgen, søn- og helligdager dessuten fra kl. 10 form til kl. 13 og påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften fra kl. 17. Hvis der ved siden av de her netvnte varer også handles med andre varer, gjelder § 1 første punktum.
- c) Utsalgssteder, hvor der kun handles med aviser og tidsskrifter, post- og prospektkort, sjokolade og drops samt

tobakk og tobakksarikler såsom piper, tobakkspunger, 6 febr.
piperensere, sigar- og sigarettmunnstykker, fyrstøy og fyr-
stikker kan åpnes alle hverdager kl. 6½ morgen. For
øvrig gjelder samme bestemmelser som under 1 b anført.

Skrivelse fra Finansdepartementet.

7 febr.

I medhold av § 25 i lov nr. 5 av 6 juli 1923 har departementet bestemt at pakninger med kokesjokolade skal være påtrykt betegnelsen «kokesjokolade» og tilvirkerens navn og hjemsted. Istedenfor navn kan dog departementet tillate brukt et godkjent merke slik at tilvirkerens anonymitet bevares overfor andre enn kontrollmyndighetene.

Denne bestemmelse skal være gjennomført senest fra 1 juli 1939.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

8 febr.

I medhold av § 28 i lov om skogvern av 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet d. d. utferdiget betemmelse om at i Borge herred, Nordland fylke, skal all skog være vernskog.

Bestemmelsen som trer i kraft 1 april 1939, ligger utlagt til ettersyn hos lensmannen og ordføreren i herredet.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

**Lov om endring i lov av 3 juni 1938 om ut- 10 febr.
førselsforbud for levende sølvrev og blå- Nr. 1.
rev.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 9 februar 1939 sålydende:

I.

Titelen på lova skal heretter være:

Lov om utførselsforbud for levende rev, skogmår m. v.

II.

Disse paragrafer i lova skal heretter lyde slik:

§ 1. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å utføre levende rev av alle arter og levende skogmår samt sed av sådanne dyr fra landet med mindre vedkommende departementet har samtykket i utførselen.

§ 2. Den som utfører eller søker å utføre rev, skogmår eller sed i strid med ett i henhold til § 1 utferdiget utførselsforbud, eller som medvirker hertil, straffes med bøter.

10 febr.

III.

Nr. 1. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 februar 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

10 febr.

Nr. 2. Lov om forandring i skattelov for landet
av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 februar 1939 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 8, første ledd.

Eiendomsskatt til fylket og herredene utlignes:

- a) På de martikulerte eiendommer efter deres skyld, for såvidt denne overstiger 10 øre.
- b) På verker og bruk så som fabrikker, sagbruk, møllebruk, skibsverfter, kraftanlegg, elektrisitetsverker (herunder fordelingsanlegg) og andre industrielle anlegg, så vel som gruber, stenbrudd, fiskevær, salterier, lenser, vannfall i den utstrekning hvori de er utbygget, damanlegg, losse- og lasteplasser og lignende arbeids- og driftsanlegg.

§ 18, tiende ledd.

Hvis en sparebank har sitt hovedkontor i en annen kommune enn den eller de som er interessert i banken, tilfaller der kontorkommunen under enhver omstendighet 20 pct. av bankens formue og inntekt til beskatning. Har en sparebank avdelingskontor (filialkontor) under eget styre utenfor den eller de interesserte kommuner, tilfaller der den kommune, hvor avdelingskontoret ligger, til beskatning 20 procent av den formue og inntekt som må ansees knyttet til kontoret. Skatt av formue i og inntekt av bankens faste eiendommer tilfaller derhos i sin helhet de kommuner, hvor eiendommene er beliggende. Resten av bankens formue og inntekt beskattes i den eller de kommuner som er interessert i banken.

§ 20, tredje ledd.

Ved beskatning til kommunene av rederiselskap fremgås på den måte at formuen og inntekten skattlegges hos selskapet i de distrikter hvor selskapets aksjonærer eller parthavere

bor, således at bopelsdistriktene får så stor andel av selskapets 10 febr.
formue og inntekt til beskatning som motsvarer de innen di- Nr. 2.
striktet den 1 januar i det år, ligningen foretas bosatte aksjo-
nærers eller parthaveres andel i selskapsformuen og selskaps-
inntekten. Var selskapet oppløst tidligere, legges i stedet til
grunn den dag da fordelingen av midlene til aksjonærene
(parthaverne) i anledning av oppløsningen påbegyntes. Den
andel i selskapsformuen og selskapsinntekten som represen-
teres av aksjer eller parter, tilhørende personer bosatt i ut-
landet, skattlegges i det distrikt hvor kontoret har eller be-
styrelsen foregår. I alle tilfelle blir selskapets samlede formue
og inntekt å ansette av ligningsnevnden (ligningsrådet) i dette
distrikt (ligningsdistriktet). Jfr. for øvrig § 60, annet ledd,
§ 63, annet og tredje ledd, § 74, fjerde ledd, § 82, fjerde ledd,
§ 85, tredje ledd, § 108, første ledd, § 112, fjerde ledd, § 113,
første ledd, § 117, annet ledd og § 124, siste ledd. Ved ut-
skrivning av formues- og inntektsskatt til staten skattlegges
den hele formue og inntekt i ligningsdistriktet.

§ 24, annet ledd, bokstav b.

Familieforsørgeren ansees bosatt i det distrikt hvor de
har sitt hjem, selv om de har sin virksomhet i et annet distrikt
og derfor i lengere tid må opholde sig i dette. Som familie-
forsørger ansees efter denne bestemmelse enhver som forsør-
ger ektefelle eller barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn).

§ 26, første ledd, bokstav e.

e. Hypotekbanken, Fiskeribanken, Kommunalbanken, Ar-
beiderbruk- og Boligbanken, Den norske stats småbruk- og
boligbank, Lånekassen for fiskere, Lånekassen for jordbru-
kere, Driftskredittkassen for mindre jordbrukere og de til
denne knyttede driftskredittlag samt hypotekforeninger, hvis
planer er stadfestet av Kongen.

§ 42, første ledd.

Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte
undtagelser og begrensninger — rente av formue, livrente,
føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom,
kapital, arbeide eller virksomhet, hvad enten det oppebårne er
innvunnet gjennom et lengere tidsrum eller er erhvervet leilighets-
vis eller ved en enkelt anledning, og hvad enten det måtte
bestå i underhold, klær, husly, brenne, belysning og desslike,
eller i annet, som er anvendt til egen eller familiens nytte eller
behagelighet eller til utvidelse av næring eller drift til for-
muesforøkelse. Verdien av sjøfolks frie kost og losji ombord
beregnes efter satser fastsatt av fylkesskattestyret med Riks-
skattestyrets godkjennelse. Riksskattestyret utferdiger al-
mindelige regler for fastsettelsen av satsene.

10 febr. § 44, tredje ledd.

Nr. 2. Skattepliktig, som frivillig har erhvervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradratt de i inntektsåret betalte livsforsikringspremier for et beløp av inntil kr. 300, forutsatt at polisen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Det samme gjelder premie til frivillig sykeforsikring. Ved livsforsikring mot engangspremie, som ikke i sin helhet betales kontant, men delvis tilveiebringes ved lån, blir renter av lånet å sidestille med forsikringspremie.

§ 46, femte ledd.

Når procentligning anvendes, skal ligningsnevnden innhente fullstendigst mulige næringsoppgaver for enkelte særskilt valgte eiendommer. Valget skal foretas og eiere eller brukere underrettes og tilstilles skjema for næringsoppgave med nødvendige instruksjoner om utfyllingen, før begynnelsen av det kalenderår som oppgaven skal omfatte. Årets utbytteprocent fastsettes på grunnlag av næringsoppgavene for de særskilt valgte eiendommer samt under hensyntagen til de foreliggende jordbruksregnskaper, hvor disse foreligger fra et tilstrekkelig antall eiendommer, som kan danne et brukbart grunnlag for beregning av den gjennomsnittlige utbytteprocent i distriktet i vedkommende år. Leverer eier eller bruker av særskilt valgt eiendom jordbruksregnskap for annen termin enn kalenderåret, kan ligningsnevnden eller den jordbrukskyndige revisor (§ 97, niende ledd) kreve innsendt regnskapet (regnskapsmaterialet) også for den del av det sist forløpne kalenderår som ikke omfattes av det innleverte regnskap. Næringsoppgave til bruk ved beregningen av årets utbytteprocent blir i disse tilfelle å utfylle av den jordbrukskyndige revisor. Ved beregningen av årets utbytteprocent holdes utgifter vedkommende nydyrkning (§ 44, annet ledd) utenfor. Ved ligningen av de enkelte eiendommer blir derimot utgifter av denne art å medta.

§ 51, nytt femte ledd.

Eies beboelseshus av aksjeselskap eller annet selskap med delt eller på annen måte begrenset ansvar, som helt eller hovedsakelig har til formål å skaffe aksjonærene (andelshaverne) bolig i huset, og dette også brukes etter formålet, ansettes nettoinntektene av huset til en bestemt prosent av detes verdi, når minst 85 prosent av selskapets leieinntekt kommer fra aksjonærer (andelshavere). Selv om vedkommende andel av leieinntekten er lavere enn foran nevnt, kan dog ligning

av et boligselskap foretas etter denne bestemmelse, når ved- 10 febr.
kommende ligningsmyndighet av særlige grunner finner at Nr. 2.
dette vil gi et resultat som stemmer bedre med det virkelige
forhold enn ligning efter regnskap. Procenten fastsettes av
Riksskattestyret, som også gir nærmere regler om leieinn-
tektens beregning i disse tilfelle.

§ 61. For skattepliktige selskaper og innretninger blir
selvangivelsen og i tilfelle næringsoppgaven å avgi av vedkom-
mende bestyrelse eller dennes formann. For umyndige avgis
de av vergen.

§ 75, siste ledd.

Hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes
til forsørgede, bestemmes av herredstyret. Til forsørgede blir
dog alltid å henregne den skattepliktiges arbeidsudyktige for-
eldre samt barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) som er
under 15 år eller ikke arbeidsdyktige, når de virkelig forsør-
ges av den skattepliktige eller efter § 16 lignedes sammen med
denne. Ved ligning av mann og hustru under ett (§ 16) blir
den ene av dem å opføre som forsørget. Når enslig forsørger
på grunn av sitt erhverv må holde daglig hushjelp av hensyn
til hjemmeværende barn, som det kan kreves klassefradrag for,
blir vedkommende hushjelp å henregne til forsørgede. Klasse-
fradrag tilståes dog ikke for mer enn 1 hushjelp. Antallet av
forsørgede den 1 januar i det år ligningen foretas, legges til
grunn for klasseansettelsen.

§ 78, første ledd.

Innlending erholder kun skattefritt fradrag i bosteds-
distriktet. Dog har en sådan, når han derom fremsetter forlan-
gende, rett til å erholde skattefritt fradrag i et distrikt utenfor
bostedsdistriktet, men i så fall gis ham intet skattefritt fradrag
i bostedsdistriktet. Den, der ønsker skattefritt fradrag utenfor
bostedsdistriktet, må innen samme frist som for ham gjelder
med hensyn til innlevering av selvangivelse i bostedsdistriktet
innsende til ligningsnevnden i dette distrikt forlangende her-
om med opgave over hvilke personer han hadde å forsørge den
1 januar. Bostedsdistriktets ligningsnevnd har derefter snar-
rest mulig å oversende forlangendet til ligningsnevnden i det
distrikt hvor fradraget ønskes.

§ 80. Ligningsnevnden har å fastsette takseringsregler
ved ansettelsen av formue i og inntekt av gårdsbruk samt i
den utstrekning hvori det måtte finnes fornødent, også ved an-
settelsen av annen formue og inntekt.

Herredstyret har adgang til å nedsette et eller flere sær-
skilte utvalg til å takserer industrielle bruk, gruber, fossefall,
skog og andre faste eiendommer i sådan utstrekning som an-

10 febr. sees påkrevet. Til takstene, der skal tjene til veiledning for Nr. 2. ligningsmyndighetene, blir vedkommende eiere å varsle i betimelig tid. I utvalg som nedsettes til å takserer jordbruks-eiendommer, skal det herredsvalgte medlem av det i tredje ledd nevnte takstutvalg for fylket være formann.

I hvert fylke foretas ved et takstutvalg takst over jordbrukseiendommer i samtlige herreder. Utvalgets formann opnevnes av vedkommende regjeringsdepartement og et medlem opnevnes av fylkesskattestyret. Opnevnelsen gjelder for 3 år. Samtidig med opnevnelsen av disse medlemmer opnevnes en varamann for hver av dem. Disse medlemmer deltar i alle takster. For hvert herred tiltres utvalget av et medlem valgt av herredstyret. Også for dette medlem velges en varamann. Utvalgenes medlemmer tilkommer godtgjørelse som fastsettes av fylkesmannen. Fylkesskattestyret treffer bestemmelse om når taksering skal finne sted i det enkelte herred. Takstutvalget bestemmer selv hvilke jordbrukseiendommer som skal takseres. De avholdte takster skal tjene til veiledning for ligningsmyndighetene, i tilfelle også for særskilte takstutvalg, — jfr. denne paragrafs annet ledd, — ved verdsettelsen av jordbrukseiendommene i vedkommende distrikt. Nærmere regler for takseringen fastsettes av Riksskattestyret. Utgiftene ved takseringen utredes av vedkommende fylke.

§ 85, tredje ledd.

Rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestillet selskap skattlegges ikke i et bopelsdistrikt, forsåvidt dettes andel i selskapets skattepliktige formue og inntekt — efter den endelige fordeling — ikke er så stor at skattebeløpet som vil falle på den, utgjør tilsammen minst 6 kroner. Formues- og inntektsbeløp som av denne grunn ikke kan komme til beskatning i det enkelte bopelsdistrikt, blir å skattlegge under ett i ligningsdistriktet. For rederiselskap foretas ikke avrunding av ansatt formue eller inntekt.

§ 88, fjerde ledd.

Klage over ansettelse der er foretatt av ligningsrådet, behandles av dette, andre klager behandles av ligningsnevnden. Gjelder klagen ansettelse, som er foretatt av ligningsråd og ligningsnevnd i fellesskap (§ 84, første ledd), undergis klagen en foreløbig gjennomgåelse av ligningsrådet, som tiltrer ligningsnevnden under klagens videre behandling. Klage over ansettelse på grunnlag av selvangivelse eller næringsopgave, som har vært undergitt foreløbig behandling av utvalg opnevnt overensstemmende med § 69, nest siste ledd, undergis en foreløbig behandling av utvalget.

§ 98, nytt siste ledd.

10 febr.

Nr. 2.

Klage som omhandlet i denne paragraf kan også omfatte avgjørelser som er truffet av overligningsnevnden eller særskilt klagenevnd. Klagen ansees i forhold til slike avgjørelser betimelig inngitt, når den innkommer til fylkesskattestyret innen 6 uker etterat der blev utlagt liste over ansettelsene ifølge overligningsnevndens klagebehandling eller innen 6 uker etterat underretning er mottatt om særskilt klagenevnds avgjørelse.

§ 108, første ledd.

De i nærværende lov omhandlede skatter til herredet innbetales i løpet av skatteåret i en eller flere terminer, der fastsettes av herredstyret. Formues- og inntektsskatt ilignet rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestillet selskap innbetales i to terminer, 1 oktober og 1 februar i skatteåret, hver gang med en halvdel. Skattebeløp under 10 kr. forfaller dog til betaling i sin helhet 1 februar i skatteåret. Innbetaling av skatt ilignet sådant selskap skjer til den kommune hvor ligningsansettelsene er foretatt. Når innbetaling eller innfordring har funnet sted, utbetaler denne kommune skattebeløpene med de av selskapet innbetalte renter og med fradrag av omkostninger til de distrikter hvor selskapet er skattlagt. Herved blir ytterligere å tilsvare almindelige sparebankrenter for innskudd på stedet for tidsrum utover en måned, hvori ligningskommunen har innesittet med de oppebårne beløp.

§ 110, siste ledd.

Skatteopkreveren utferdiger kunngjøring om at skatten under utpantningstvang er å innbetale til de i første ledd angitte tider, og til hvem innbetalingen skal finne sted innen hvert skattedistrikt.

§ 111, første ledd.

Den skattepliktige, som ikke betaler statsskatten senest 8 dager efter forfalltid, skal, hvis den statsskatt, han i alt har å utrede, utgjør kr. 100 eller derover, erlegge sådan rente som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn 1 procent for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Rentebeløp under 50 øre opkreves ikke. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med kr. 10 delelige beløp. Hvis en termin forfaller til betaling på grunn av manglende betaling av en tidligere termin (§ 110, femte punktum), svares dog ikke renter før fra den tid terminen ved riktig skattebetaling skulde være erlagt.

10 febr.

§ 114.

Nr. 2.

1) Skatter av formue og inntekt efter denne lov kan, i tilfelle med påløpne renter og omkostninger, kreves trukket i:

- a) lønn i offentlige eller private tjenesteforhold,
- b) annen godtgjørelse i penger for arbeide i annens tjeneste, herunder også provisjon, honorar, tantième eller lignende,
- c) terminer av pensjoner, livrenter og lignende inntekter (dog ikke føderåd),
- d) lott eller part ved fiske eller fangstvirksomhet,
- e) provisjon for kjøp eller salg, inkasso, tegning av forsikring eller annonser og lignende arbeide som medlemmann for en annen til hvem han står i et sådant fastere forhold at den derav flytende provisjon skjønnes å utgjøre en regelmessig eller vesentlig del av hans samlede inntekter.

Skatt ilignet hjemmeværende barn, som arbeider i foreldrenes bedrift, kan opkreves hos foreldrene.

2) Skattetrekk settes i verk ved at det i anbefalt brev eller på annen betryggende måte gis vedkommende arbeidsgiver, hovedsmann eller annen leder, hovedmann (kommittent) som omhandlet i denne paragrafs punkt 1, bokstav e, eller den som på arbeidsgiverens vegne utbetaler lønnen eller arbeidsfortjenesten m. v. pålegg om å avholde trekkbeløpet ved utbetalingen. Pålegg som her nevnt kan for kommuneskattens vedkommende gis direkte til arbeidsgiveren også i tilfelle av at denne hører hjemme i en annen kommune. Trekket stanses ved at skattebeløpet eller den gjenværende del av dette, i tilfelle med påløpne renter og omkostninger, betales til vedkommende skatteopkrever.

3) Nærmere regler om trekkordningens gjennomførelse gis av Kongen. I disse regler inntas også anvisninger om trekkets størrelse i forhold til inntekten. For så vidt angår lott eller part gis tillike bestemmelser om beregningen av det nettobeløp hvori trekket kan foretas. Det må alltid påsees at det blir så meget igjen av lønnen etc. at det — i tilfelle sammen med skattyderens øvrige inntekt — er tilstrekkelig til nødtørftig livsopphold for skyldneren med familie.

4) Ved utpantning for personlige skatter efter denne lov kan utlegg tas i uoptjent lønn eller arbeidsfortjeneste som i paragrafens første ledd nevnt. Reglene om skattetrekk blir i så fall å følge.

- 5) Når 5 år er forløpet fra utgangen av det budgettår som 10 febr. skatten er utlignet for, bortfaller adgangen til å trekke i Nr. 2. lønn efter pålegg eller utpantning.
- 6) Når pålegg om skattetrekk er gitt vedkommende arbeidsgiver, hovedsmann, hovedmann (kommittent) som omhandlet i denne paragrafs punkt 1, bokstav e, eller kasserer, er denne under personlig ansvar forpliktet til overensstemmende med de i pålegget gitte forskrifter å trekke skattebeløpet og innsende dette til vedkommende skatteopkrever. De trukne beløp kan kreves innsendt til denne måneds- eller kvartalsvis, ledsaget av fornøden spesifikkasjon. Av beløp som ikke er innsendt innen fastsatt frist, svares renter som bestemt i medhold av § 111, 1ste ledd.
- 7) Beløp som er trukket skal, inntil de sendes, holdes avsondret i særskilt kasse eller innsatt på separatkonto i bank.
- 8) Pålegg om innfordring gjennom arbeidsgiver kan også gis for sådanne tjenesteforhold hvor den som utfører tjenesten selv innkasserer sin godtgjørelse (provisjon, drikkepenger og lignende) i forbindelse med innkassering av vedkommende salgsbeløp, premie o. s. v. Den som oppbærer sin godtgjørelse på denne måte er pliktig til overensstemmende med pålegget å medta trekkbeløpet, når han gir arbeidsgiveren oppgjør for hvad han har innkassert for denne, og arbeidsgiveren har under personlig ansvar å påse at dette gjennomføres. For øvrig kommer foranstående regler om skattetrekk til anvendelse.
- 9) Ved innfordring efter denne paragraf er skatt til stat og kommune for samme skatteår like berettiget og kan kreves trukket samtidig innen rammen av de almindelige skattetrekkssatser uten hensyn til tiden for pålegget. Fra og med budgettåret 1938—39 har krav på skatt for det løpende budgettår fortrinsrett til skattetrekk fremfor krav på skatt for tidligere år. Fortrinsretten varer til trekkordre for det efterfølgende år er mottatt. Ellers dekkes det skattekrav først for hvilket det først er gitt pålegg om trekk.
- 10) Den som inntar i sin tjeneste noen som kan bli gjenstand for trekk eller innfordring av skatt overensstemmende med denne paragraf, plikter innen 8 dager efter inntagelsen å gi melding om denne til herredskassereren og lensmannen i det distrikt hvor tjenestemannen opgir å være skattepliktig for vedkommende år. På samme måte sendes melding når tjenesten fratres. Plikt til å gi melding påhviler også hovedsmann eller annen leder av lag for fiske eller fangst for så vidt angår inntagelse av med-

10 febr. medlemmer i laget samt hovedmann (kommittent) som om-
 Nr. 2.4 handlet i denne paragrafs punkt 1, bokstav e, for så vidt
 gjelder antagelse av mellemmann som der omhandlet.
 Nærmere regler om meldeplikten gis av Kongen.

11) Til kontroll med at pålegg om trekk gjennomføres over-
 ensstemmende med gjeldende forskrifter, kan skatteop-
 kreveren forlange adgang til selv eller ved en hos ham
 ansatt tjenestemann å få gjøre sig bekjent med en ar-
 beidsgivers lønningsregnskap med bilag og kreve sig med-
 delt de opplysninger som finnes nødvendig.

§ 125. Finner herredstyret eller vedkommende regjerings-
 departement grunn til å anta, at en av ligningsnevnden, lig-
 ningsrådet, overligningsnevnden eller en særskilt klagenevnd
 truffet avgjørelse hviler på et feilaktig faktisk grunnlag eller
 er begrunnet i en uriktig lovforståelse eller en uriktig opfat-
 ning av et rettsspørsmål, har det adgang til ved rettergang å
 få prøvet avgjørelsens riktighet. Det samme gjelder herred-
 styret i et distrikt, hvis ligningsnevnd har inngitt klage etter
 § 88, for så vidt angår avgjørelser som er truffet av lignings-
 myndighetene i ligningsdistriktet. Med hensyn til avgjørelser
 som er truffet av et fylkesskattestyre eller Riksskattestyret
 vedrørende enkelt skattyders ligning (§ 99, § 100 eller § 106)
 har herredstyret og departementet den samme adgang, like-
 ledes herredstyret i anledning av klage etter § 82, 4de ledd.

Søksmål i medhold av bestemmelsene i foregående ledd
 blir å anlegge mot formannen i vedkommende ligningsinstans.

Søksmål fra en kommune til prøvelse av et fylkesskatte-
 styres eller Riksskattestyrets avgjørelser av fordelingstvister
 etter §§ 82 og 99 blir dog å reise mot den eller de øvrige kom-
 muner, som er part i tvisten, medmindre tvisten bare gjelder
 fylkes- eller Riksskattestyrets ansettelse av den samlede for-
 mue og inntekt. Om søksmålet blir den skattepliktige å varsle.
 Også den ligningsinstans — henholdsvis vedkommende fylkes-
 skattestyre eller Riksskattestyret — som har truffet avgjøl-
 relsen, blir å varsle.

Forliksmegling er nødvendig i disse saker. Sak må anleg-
 ges innen en tid av 4 måneder efterat kommunen eller departe-
 mentet har fått underretning om vedkommende avgjørelse og
 kan ikke reises senere enn 3 år efterat vedkommende avgjøl-
 relse er truffet.

Statskassen utreder prosessutgiftene for et fylkesskatte-
 styre eller Riksskattestyret.

Hvis domstolen gir herredstyret eller departementet med-
 hold, skal den i konklusjonen angi de prinsipper, som blir å
 befolge av vedkommende instans. Denne trer derpå på ny sam-
 men og treffer avgjørelse på grunnlag av, hvad der i dommen
 er foreskrevet.

Fylkesskattestyret eller Riksskattestyret skal varsles i 10 febr. alle søksmål som angår ligning utført i henhold til avgjørelser Nr. 2. av henholdsvis fylkes- eller Riksskattestyret.

Riksskattestyret har adgang til å intervenere i alle søksmål angående sådanne ligninger.

§ 130. Ved beregningen av frister medregnes ikke den dag, fra hvilken fristen begynner å løpe. Fristen ansees utløpet den siste dag kl. 8 aftnen eller, hvis den siste dag er en helligdag, den nærmest påfølgende hverdag kl. 8 aftnen. Disse bestemmelser får også anvendelse på frist som er fastsatt for betaling av skatt. Er det fastsatt en bestemt månedsdag som forfallsdag for skatt og denne dag faller på en helligdag, regnes den nærmest påfølgende hverdag som forfallsdag.

Som tidsnok levert regnes selvangivelser, næringsopgaver, begjæringer og klager m. v. som innen utløpet av i denne lov foreskrevet frist er avsendt gjennom innenlandsk postanstalt i rekommandert brev.

II.

Denne lov trer i kraft straks og kommer første gang i bruk ved utskrivningen av skatter for 1939—40.

§ 24 annet ledd, bokstav b og § 46 femte ledds annet punktum trer dog først i kraft 1 januar 1940.

§§ 111 og 114 får også anvendelse på skatter utskrevet for tidligere skatteår.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 februar 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i skattelov for 10 febr. byene av 18 august 1911. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 februar 1939 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 13, tiende ledd.

Hvis en sparebank har sitt hovedkontor i en annen kommune enn den eller de som er interessert i banken, tilfaller der kontorkommunen under enhver omstendighet 20 pct. av bankens formue og inntekt til beskatning. Har en sparebank avdelingskontor (filialkontor) under eget styre utenfor den eller

10 febr. de interesserte kommuner, tilfaller der den kommune, hvor av-
 Nr. 3. delingskontoret ligger, til beskatning 20 procent av den formue og inntekt som må ansees knyttet til kontoret. Skatt av formue i og inntekt av bankens faste eiendommer tilfaller derhos i sin helhet de kommuner, hvor eiendommene er beliggende. Resten av bankens formue og inntekt beskattes i den eller de kommuner som er interessert i banken.

§ 15, tredje ledd.

Ved beskatning til kommunene av rederiselskap fremgås på den måte at formuen og inntekten skattlegges hos selskapet i de distrikter hvor selskapets aksjonærer eller parthavere bor, således at bopelsdistriktene får så stor andel av selskapets formue og inntekt til beskatning som motsvarer de innen distriktet den 1 januar i det år, ligningen foretas bosatte aksjonærers eller parthaveres andel i selskapsformuen og selskapsinntekten. Var selskapet oppløst tidligere, legges i stedet til grunn den dag da fordelingen av midlene til aksjonærene (parthaverne) i anledning av oppløsningen påbegyntes. Den andel i selskapsformuen og selskapsinntekten, der representeres av aksjer eller parter, tilhørende personer, bosatt i utlandet, skattlegges i det distrikt, hvor kontoret har, eller bestyrelsen foregår. I alle tilfelle blir selskapets samlede formue og inntekt å ansette av ligningsnevnden (ligningsrådet) i dette distrikt (ligningsdistriktet). Jfr. for øvrig § 52, 2net ledd, § 55, 2net og 3dje ledd, § 67, 4de ledd, § 75, 4de ledd, § 78, 3dje ledd, § 100, 1ste ledd, § 104, 4de ledd, § 105, 1ste ledd, § 109, 2net ledd, og § 116, siste ledd. Ved utskrivning av formues- og inntektsskatt til staten skattlegges den hele formue og inntekt i ligningsdistriktet.

§ 19, annet ledd, bokstav b.

Familieforsørgere ansees bosatt i det distrikt, hvor de har sitt hjem, selv om de har sin virksomhet i et annet distrikt og derfor i lengere tid må opholde sig i dette. Som familieforsørger ansees efter denne bestemmelse enhver som forsørger ektefelle eller barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn).

§ 21, første ledd, bokstav e.

e. Hypotekbanken, Fiskeribanken, Kommunalbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken, Den norske stats småbruk- og boligbank, Lånekassen for fiskere, Lånekassen for jordbrukere, Driftskredittkassen for mindre jordbrukere og de til denne knyttede driftskredittlag samt hypotekforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen.

§ 36, første ledd.

Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrensninger — rente av formue, livrente,

10 febr.
Nr. 3.

føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom, kapital, arbeide eller virksomhet, hvad enten det oppebårne er innvunnet gjennom et lengere tidsrum eller er erhvervet leilighetsvis eller ved en enkelt anledning, og hvad enten det måtte bestå i underhold, klær, husly, brenne, belysning og desslike, eller i annet, som er anvendt til egen eller familiens nytte eller behagelighet eller til utvidelse av næring eller drift eller til formuesforøkelse. Verdien av sjøfolks frie kost og losji ombord beregnes efter satser fastsatt av fylkesskattestyret med Riksskattestyrets godkjennelse. Riksskattestyret utferdiger almindelige regler for fastsettelsen av satsene.

§ 38, annet ledd. Skattepliktig som frivillig har erhvervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradratt de i inntektsåret betalte livsforsikringspremier for et beløp av inntil kr. 300,00, forutsatt at politen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Det samme gjelder premie til frivillig sykeforsikring. Ved livsforsikring mot engangspremie, som ikke i sin helhet betales kontant, men delvis tilveiebringes ved lån, blir renter av lånet å sidestille med forsikringspremie.

§ 41, nytt femte ledd.

Eies beboelseshus av aksjeselskap eller annet selskap med delt eller på annen måte begrenset ansvar, som helt eller hovedsakelig har til formål å skaffe aksjonærene (andelshaverne) bolig i huset, og dette også brukes efter formålet, ansettes nettoinntekten av huset til en bestemt procent av dets verdi, når minst 85 procent av selskapets leieinntekt kommer fra aksjonærer (andelshavere). Selv om vedkommende andel av leieinntekten er lavere enn foran nevnt, kan dog ligning av et boligselskap foretas efter denne bestemmelse, når vedkommende ligningsmyndighet av særlige grunner finner at dette vil gi et resultat som stemmer bedre med det virkelige forhold enn ligning efter regnskap. Procenten fastsettes av Riksskattestyret, som også gir nærmere regler om leieinntektens beregning i disse tilfelle.

§ 53. For skattepliktige selskaper og innretninger blir selvangivelsen å avgi av vedkommende bestyrelse eller dennes formann. For umyndige avgis de av vergen.

§ 68, siste ledd.

Hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede, bestemmes av herredstyret. Til forsørgede blir dog alltid å henregne den skattepliktiges arbeidsudyktige foreldre samt barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) som er

10 febr. under 15 år eller ikke arbeidsdyktige, når de virkelig forsørges
Nr. 3. av den skattepliktige eller efter § 11 lignedes sammen med denne.
Ved ligning av mann og hustru under ett (§ 11) blir den ene av dem å opføre som forsørget. Når enslig forsørger på grunn av sitt erhverv må holde daglig hushjelp av hensyn til hjemmeverende barn, som det kan kreves klassefradrag for, blir vedkommende hushjelp å henregne til forsørgede. Klassefradrag tilstås dog ikke for mer enn 1 hushjelp. Antallet av forsørgede den 1 januar i det år, ligningen foretas, legges til grunn for klasseansettelsen.

§ 71, første ledd.

Innlending erholder kun skattefritt fradrag i bostedsdistriktet. Dog har en sådan, når han derom fremsetter forlangende, rett til å erholde skattefritt fradrag i et distrikt utenfor bostedsdistriktet, men i så fall gis ham intet skattefritt fradrag i bostedsdistriktet. Den, der ønsker skattefritt fradrag utenfor bostedsdistriktet, må innen samme frist som for ham gjelder med hensyn til innlevering av selvangivelse i bostedsdistriktet innsende til ligningsnevnden i dette distrikt forlangende herom med opgave over hvilke personer han hadde å forsørge den 1 januar. Bostedsdistriktets ligningsnevnd har derefter snarest mulig å oversende forlangendet til ligningsnevnden i det distrikt hvor fradraget ønskes.

§ 78, tredje ledd.

Rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestillet selskap skattlegges ikke i et bopelsdistrikt, forsåvidt dettes andel i selskapets skattepliktige formue og inntekt — efter den endelige fordeling — ikke er så stor at skattebeløpet som vil falle på den, utgjør tilsammen minst 6 kroner. Formues- og inntektsbeløp som av denne grunn ikke kan komme til beskatning i det enkelte bopelsdistrikt, blir å skattlegge under ett i ligningsdistriktet. For rederiselskap foretas ikke avrunding av ansatt formue eller inntekt.

§ 90, nytt siste ledd.

Klage som omhandlet i denne paragraf kan også omfatte avgjørelser som er truffet av overligningsnevnd eller særskilt klagenevnd. Klagen ansees i forhold til slike avgjørelser betimelig inngitt, når den innkommer til fylkesskattestyret innen 6 uker efter at der blev utlagt liste over ansettelsene ifølge overligningsnevndens klagebehandling eller innen 6 uker efter at underretning er mottatt om særskilt klagenevnds avgjørelse.

§ 100, første ledd.

De i nærværende lov omhandlede skatter til bykommunen innbetales i løpet av skatteåret i en eller flere terminer, der

fastsettes av bystyret. Formues- og inntektsskatt, ilignet re- 10 febr.
 deriselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt sel- Nr. 3.
 skap, innbetales i to terminer, 1 oktober og 1 februar i skatte-
 året, hver gang med en halvdel. Skattebeløp under 10 kroner
 forfaller dog til betaling i sin helhet 1 februar i skatteåret.
 Innbetaling av skatt ilignet sådant selskap skjer til den kom-
 mune hvor ligningsansettelsene er foretatt. Når innbetaling
 eller innfordring har funnet sted, utbetaler denne kommune
 skattebeløpene med de av selskapet innbetalte renter og med
 fradrag av omkostninger til de distrikter hvor selskapet er
 skattlagt. Herved blir ytterligere å tilsvare almindelige spare-
 bankrenter for innskudd på stedet for tidsrummet utover en
 måned, hvori ligningskommunen har innesittet med de oppe-
 bårne beløp.

§ 102, siste ledd.

Skatteopkreveren utferdiger kunngjøring om at skatten
 under utpantnings tvang er å innbetale til de i første ledd an-
 gitte tider, og til hvem innbetaling skal finne sted innen hvert
 skattedistrikt.

§ 103, første ledd.

Den skattepliktige som ikke betaler statsskatten senest 8
 dager efter forfallstid, skal, hvis den statsskatt, han i alt har
 å utrede, utgjør kr. 100,00 eller derover, erlegge sådan rente
 som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn 1 pct. for hver
 måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inn-
 til betaling skjer. Rentebeløp under 50 øre opkreves ikke. Ved
 renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærme-
 ste med kr. 10,00 delelige beløp. Hvis en termin forfaller til
 betaling på grunn av manglende betaling av en tidligere ter-
 min (§ 102, femte punktum), svares dog ikke renter før den
 tid, terminen ved riktig skattebetaling skulde være erlagt.

§ 106.

1. Skatter av formue og inntekt efter denne lov kan, i til-
 felle med påløpne renter og omkostninger, kreves truk-
 ket i:

- a. lønn i offentlige eller private tjenesteforhold,
- b. annen godtgjørelse i penger for arbeide i annens tjene-
 ste, herunder også provisjon, honorar, tantième eller
 lignende,
- c. terminer av pensjoner, livrenter og lignende inntekter
 (dog ikke føderåd),
- d. lott eller part ved fiske eller fangstvirksomhet,
- e. provisjon for kjøp eller salg, inkasso, tegning av for-
 sikring eller annonser og lignende arbeide som mel-
 lemmann for en annen til hvem han står i et sådant

10 febr.

Nr. 3.

fastere forhold at den derav flytende provisjon skjønnes å utgjøre en regelmessig eller vesentlig del av hans samlede inntekter.

Skatt ilignet hjemmевærende barn, som arbeider i foreldrenes bedrift, kan opkreves hos foreldrene.

2. Skattetrekk settes i verk ved at det i anbefalt brev eller på annen betryggende måte gis vedkommende arbeidsgiver, hovedsmann eller annen leder, hovedmann (kommittent) som omhandlet i denne paragraf punkt 1, bokstav e, eller den som på arbeidsgiverens vegne utbetaler lønnen eller arbeidsfortjenesten m. v., pålegg om å avholde trekkbeløpet ved utbetalingen. Pålegg som her nevnt kan for kommuneskattens vedkommende gis direkte til arbeidsgiveren også i tilfelle av at denne hører hjemme i en annen kommune. Trekket stanses ved at skattebeløpet eller den gjenværende del av dette, i tilfelle med påløpne renter og omkostninger, betales til vedkommende skatteopkrever.
3. Nærmere regler om trekkordningens gjennomførelse gis av Kongen. I disse regler inntas også anvisninger om trekkets størrelse i forhold til inntekten. For så vidt angår lott eller part gis tillike bestemmelser om beregningen av det nettobeløp hvori trekk kan foretas. Det må alltid påses at det blir så meget igjen av lønnen etc. at det — i tilfelle sammen med skattyderens øvrige inntekt — er tilstrekkelig til nødtørftig livsophold for skyldneren med familie.
4. Ved utpantning for personlige skatter efter denne lov kan utlegg tas i uoptjent lønn eller arbeidsfortjeneste som i paragrafens 1ste ledd nevnt. Reglene om skattetrekk blir i så fall å følge.
5. Når 5 år er forløpet fra utgangen av det budgettår som skatten er utlignet for, bortfaller adgang til å trekke i lønn efter pålegg eller utpantning.
6. Når pålegg om skattetrekk er gitt vedkommende arbeidsgiver, hovedsmann, hovedmann (kommittent) som omhandlet i denne paragrafs punkt 1, bokstav e, eller kasserer, er denne under personlig ansvar forpliktet til overensstemmende med de i pålegget gitte forskrifter å trekke skattebeløpet og innsende dette til vedkommende skatteopkrever. De trukne beløp kan kreves innsendt til denne måneds- eller kvartalsvis, ledsaget av fornøden spesifisering. Av beløp som ikke er innsendt innen denne tid, svares renter som bestemt i medhold av § 103, første ledd.
7. Beløp som er trukket skal, inntil de sendes, holdes avsondret i særskilt kasse eller innsatt på separatkonto i bank.

8. Pålegg om innfordring gjennom arbeidsgiver kan også gis for sådanne tjenesteforhold hvor den som utfører tjenesten, selv innkasserer sin godtgjørelse (provisjon, drikkepenger og lignende) i forbindelse med innkassering av vedkommende salgsbeløp, premie o. s. v. Den som oppbærer sin godtgjørelse på denne måte er pliktig til overensstemmende med pålegget å medta trekkbeløpet, når han gir arbeidsgiveren oppgjør for hvad han har innkassert for denne, og arbeidsgiveren har under personlig ansvar å påse at dette gjennomføres. For øvrig kommer foranstående regler om skattetrekk til anvendelse. 10 febr. Nr. 3.
 9. Ved innfordring etter denne paragraf er skatt til stat og kommune for samme skatteår like berettiget og kan kreves trukket samtidig innen rammen av de almindelige skattetrekkssatser uten hensyn til tiden for pålegget. Fra og med budgettåret 1938—1939 har krav på skatt for det løpende budgettår fortrinsrett til skattetrekk fremfor krav på skatt for tidligere år. Fortrinsretten varer til trekkordre for det efterfølgende år er mottatt. Ellers dekkes det skattekrav først for hvilket det først er gitt pålegg om trekk.
 10. Den som inntar i sin tjeneste noen som kan bli gjenstand for trekk eller innfordring av skatt overensstemmende med denne paragraf, plikter innen 8 dager efter inntagelsen å gi melding om denne til kommunens kemner eller kasserer og statens skatteopkrever i det distrikt hvor tjenestemannen opgir å være skattepliktig for vedkommende år. På samme måte sendes melding når tjenesten fratredes. Plikt til å gi melding påhviler også hovedsmann eller annen leder av lag for fiske eller fangst for såvidt angår inntagelse av medlemmer i laget samt hovedmann (kommittent) som omhandlet i denne paragrafs punkt 1, bokstav e, for såvidt gjelder antagelse av medlemmann som der omhandlet. Nærmere regler om meldeplikten gis av Kongen.
 11. Til kontroll med at pålegg om trekk gjennomføres overensstemmende med gjeldende forskrifter, kan skatteopkreveren forlange adgang til selv eller ved en hos ham ansatt tjenestemann å få gjøre sig bekjent med en arbeidsgivers lønningsregnskap med bilag og kreve sig meddelt de opplysninger som finnes nødvendig.
- § 117. Finner bystyret eller vedkommende regjeringsdepartement grunn til å anta at en av ligningsnevnden, ligningsrådet, overligningsnevnden eller en særskilt klagenevnd truffet avgjørelse hviler på et feilaktig faktisk grunnlag eller er begrunnet i en uriktig lovforståelse eller en uriktig opfatning av et rettsspørsmål, har det adgang til ved rettergang å

10 febr. få prøvet avgjørelsens riktighet. Det samme gjelder bystyret i
Nr. 3. et distrikt, hvis ligningsnevnd har inngitt klage efter § 80, for
så vidt angår avgjørelser, som er truffet av ligningsmyndig-
hetene i ligningsdistriktet. Med hensyn til avgjørelser, som
er truffet av et fylkesskattestyre eller Riksskattestyret, ved-
rørende enkelt skattyders ligning (§ 91, § 92 eller § 98) har
bystyret og departementet den samme adgang, likeledes by-
styret i anledning av klage efter § 75, 4de ledd.

Søksmål i medhold av bestemmelsene i foregående ledd
blir å anlegge mot formannen i vedkommende ligningsinstans.

Søksmål fra en kommune til prøvelse av et fylkesskatte-
styres eller Riksskattestyrets avgjørelser av fordelingstvister
efter §§ 75 og 91 blir dog å reise mot den eller de øvrige kom-
muner, som er part i tvisten, med mindre tvisten bare gjelder
fylkes- eller Riksskattestyrets ansettelse av den samlede for-
mue og inntekt. Om søksmålet blir den skattepliktige å varsle.
Også den ligningsinstans — henholdsvis vedkommende fylkes-
skattestyre eller Riksskattestyret — som har truffet avgjø-
relsen, blir å varsle.

Forliksmegling er unødvendig i disse saker. Sak må an-
legges innen en tid av 4 måneder efter at kommunen eller de-
partementet har fått underretning om vedkommende avgjø-
relse og kan ikke reises senere enn 3 år efter at vedkommende
avgjørelse er truffet.

Statskassen utreder prosesutgiftene for et fylkesskatte-
styre eller Riksskattestyret.

Hvis domstolen gir bystyret eller departementet medhold,
skal den i konklusjonen angi de prinsipper, som blir å befølge
av vedkommende instans. Denne trer derpå påny sammen
og treffer avgjørelser på grunnlag av, hvad der i dommen er
er foreskrevet.

Fylkesskattestyret eller Riksskattestyret skal varsles i
alle søksmål som angår ligning utført i henhold til avgjørel-
ser av henholdsvis fylkes- eller Riksskattestyret.

Riksskattestyret har adgang til å intervenere i alle søks-
mål angående sådanne ligninger.

§ 122. Ved beregning av frister medregnes ikke den dag,
fra hvilken fristen begynner å løpe. Fristen anses utløpet den
siste dag kl. 8 aften, eller, hvis den siste dag er en helligdag,
den nærmest påfølgende hverdag kl. 8 aften. Disse bestem-
melser får også anvendelse på frist som er fastsatt for betaling
av skatt. Er det fastsatt en bestemt månedsdag som forfalls-
dag for skatt og denne dag faller på en helligdag, regnes den
nærmest påfølgende hverdag som forfallsdag.

Som tidsnok levert regnes selvangivelser, næringsopgaver,
begjæringer og klager m. v. som innen utløpet av i denne lov

foreskrevet frist er avsendt gjennom innenlandsk postanstalt 10 febr.
i rekommandert brev. Nr. 3.

II.

Denne lov trer i kraft straks og kommer første gang i bruk ved utskrivningen av skatter for 1939—40.

§ 19, annet ledd, bokstav b trer dog først i kraft 1 januar 1940.

§§ 103 og 106 får også anvendelse på skatter utskrevet for tidligere skatteår.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 februar 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

10 febr.

I henhold til § 11 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 stadfesteres vedtak av Grue herredstyre, Hedmark fylke, i møte 15 oktober 1938 om forskrifter for anlegg og drift av pelsdyrgårder.

Forskriftene lyder så:

§ 1. Anlegg av pelsdyrgård må på forhånd meldes til og godkjennes av helserådet.

§ 2. Pelsdyrgård må ikke legges så nær beboelseshus eller offentlig vei at lukt er til plage, og uten helserådets tillatelse ikke nærmere enn 100 meter. Pelsdyrgård kan uten helserådets tillatelse ikke anlegges i regulert strøk. Den må ikke legges slik at der kan komme tilsig til brønn, bekk eller annet sted hvor en tar vann til folk, fe o. s. v.

§ 3. Avfallet fra gården må brennes eller legges i kompost og dekkes godt til med jord.

§ 4. Kopper og kar som en bruker i gården må vaskes i særskilte kar. Kluter, koster eller annet som blir brukt til vasken må ikke brukes til annen vask i beboelseshus eller uthus. Kammer og koster som brukes til pelsdyr må ikke brukes til andre dyr. Sendingskasser må ikke settes inn i uthus, fjøs eller stall før de er grundig reingjort.

§ 5. De som steller med dyrene skal ha særskilt fottøy til bruk i pelsdyrgården, og må passe nøye på at dette fottøyet ikke kommer inn i beboelseshus, grisehus, fjøs eller stall uten at det er godt vasket. Røkterne skal ha særskilte ytterklær (overalls) når de steller dyrene. Hver gang røkteren

10 febr. har stelt dyrene, behandlet redskap, kar eller liknende, må han vaske hender og underarmer grundig. Dersom en av en eller annen grunn må ta hvalper inn i hus for kortere tid, må streng reinslighet iakttas. De må bare behandles av røkteren. Når de er kommet tilbake til pelsdyrgården må det rom de har vært i reingjøres og luftes grundig.

§ 6. Revematen må oppbevares, behandles og sendes slik at det ikke kommer lukt eller annen urenslighet til beboelsesrom, matrom og offentlig gate, plass eller vei.

10 febr. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer gis stadfesting på vedtak av Gol herredstyre, Buskerud fylke i møte 2 desember 1938 om forskrifter for anlegg og drift av pelsdyrgårder.

Forskriftene lyder så:

Anlegg av pelsdyrgård må på forhånd meldes til og godkjennes av helserådet. Pelsdyrgård må ikke legges så nær beboelseshus eller offentlig vei at lukt er til plage, heller ikke må den legges slik at det kan komme tilsig eller avfall til brønn, bekk eller annet sted hvor en tar vann til folk og fe, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler.

Avfallet fra gården må brennes eller legges i kompost og dekkes godt med jord.

Kopper og kar som en bruker i gården må vaskes i særskilt kar. Kluter, koster eller annet som blir brukt til vask må ikke brukes til annen vask i beboelseshus eller uthus. Kammer og koster som en bruker til pelsdyr må ikke brukes til andre dyr. Sendingskasser må ikke settes inn i uthus, fjøs eller stall før de er grundig reingjorte. De som stiller med dyrene skal ha særskilt fottøy til bruk i pelsdyrgården og må passe nøye på at dette fottøy ikke kommer inn i beboelseshus, grisehus, fjøs eller stall uten at det er godt vasket.

Røkterne skal ha særskilte røkterklær (overalls) når de stiller dyrene. Hver gang røkteren har stelt dyrene, behandlet redskap, kar og liknende må han vaske hender og underarmer grundig. Dersom en av en eller annen grunn må ta hvalper inn i hus for kortere tid, må streng reinslighet iakttas. De må bare behandles av røkteren. Når de er kommet tilbake til pelsdyrgården, må det rom de har vært i reingjøres og luftes grundig. Revemat må oppbevares, behandles og sendes slik at det ikke kommer lukt eller annen urenslighet til beboelsesrom, matrom, til offentlig gate, plass eller vei.

Kongelig resolusjon.

10 febr.

I. I henhold til § 4 i sunnhetsloven av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, og i henhold til tuberkuloseloven av 8 mai 1900 gis stadfesting på vedtak av Drøbak bystyre i møte 28 november 1938 om nye alminnelige helseforskrifter, epidemiforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløse syke skifter bopel.

II. De alminnelige helseforskrifter som nå gjelder for byen, stadfestet ved kongelige resolusjoner av 16 november 1861, 22 mars 1879, 26 november 1887 og 23 april 1892, oppheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De nye forskrifter lyder så:

Kapitel I.*Om renhold.*

§ 1. Hver hus- eller grunneier plikter å sørge for renhold av rennestein, fortau og lyskasser utafor sin eiendom.

Portrom, gårdsplas, kai, ubebygd tomt og annet område må av eier eller fester holdes tilbørlig rein og fri for stank.

Portrom og gårdsplass skal ha så fast overflate, at de lett kan holdes reine og skal ha lett avløp til kloakk.

Helserådet kan påby at gårdsrommet asfalteres, sementeres eller på annen måte gjøres vanntett, når rådet finner det nødvendig av hensyn til dyrehold, bestemt virksomhet eller andre årsaker.

§ 2. Hvert hus skal ha tilstrekkelig med søppelkasser. Om kassenes antall, størrelse, form m. v. og deres tømning gjelder regler utarbeidd av helserådet og bygningsrådet i for- ening i henhold til bygningsloven.

§ 3. Aske, kjøkkenavfall, fiskeavfall, gjødsel eller annen ureinslighet må ikke tømmes på offentlig eller privat grunn eller innen havneområdet, men skal bringes til de av helse- rådet påviste avfalls plasser.

Skyllevann må ikke tømmes i rennestein med dårlig av- løp eller hvor der samles grunn- eller overvann, men skal slås i nærmeste kloakkrist som må være åpen.

§ 4. Steder ved strandlinjen som ved fjære sjø utbrer stank skal kommunestyret etter helserådets forslag og med havnestyrets samtykke kunne foranstalte fylt opp eller ut- dypet, så de ikke ligger tørr ved lågeste vannstand.

§ 5. Helserådet kan påby at grunn- og overvann, spill- og skyllevann som samles på offentlig eller privat grunn skal bortledes eller fjernes.

§ 6. Banking og risting av teppe, matter, sengklær etc. må ikke foregå ut over offentlig gate eller plass.

10 febr.

Kapitel II.

Om kloakker.

§ 7. Helserådet kan bestemme at det fra våningshus eller bebygd tomt skal føres lukt kloakkledning til offentlig kloakk eller til sjøen, når dette etter rådets skjønn ikke vil medføre uforholdsmessige utgifter.

Kloakker skal ligge så dypt at de er frostfri og være så innrettet at kloakkgass ikke kan strømme ut. De skal føres så langt ut i sjøen at utløpet ligger helt under vann ved lavvann, og at kloakken ikke er til sjene for naboers badestrand.

Alle kloakker skal renses og spyles i den utstrekning helserådet finner det nødvendig.

§ 8. Vask og kloakksluk i husene skal være forsynt med vannlås og nødvendig luftning og holdes reine så de ikke utbrer stank.

§ 9. Hvor helserådet finner gammelt kloakkanlegg mislig kan det påby nyanlegg.

§ 10. Eier av våningshus som ikke kan tilknyttes offentlig kloakk eller ikke kan føre egen kloakk i sjøen, skal sørge for at skylle- og spillvann fjernes så der ikke oppstår sanitære misligheter.

Kapitel III.

Om priveter.

§ 11. Hvert beboelseshus og hvert hus, hvor der stadig foregår arbeidsvirksomhet eller hvor et større antall mennesker jevnlig samles eller ferdes, skal ha priveter i nødvendig utstrekning.

§ 12. Privetene skal være således innrettet og beliggende, at stank ikke trenger inn i beboelsesrom eller rom, hvori matvarer oppbevares eller tilberedes.

§ 13. Privetene skal holdes reine og i ordentlig stand. Hvert privet skal være forsynt med papir og hvert sete skal ha tettsluttende lokk. Helserådet kan påby strømidler.

§ 14. Privetene må ikke anbringes således, at drikkevann eller brønn kan forurennes. Privetenes beliggenhet i forhold til brønn eller bekk skal i hvert enkelt tilfelle godkjennes av helserådet.

§ 15. Det er forbudt i privetbinge eller beholder å kaste skrammel, hermetikkbokser, stentøy og liknende som kan van-skeliggjøre tømning eller være til sjene ved gjød-selens anvendelse.

§ 16. Helserådet kan, når det av sanitære grunner finner det påkrevd, påby tømning og desinfeksjon av privet-, gjød-sel- eller avfallsbeholdere eller eventuelt andre sanitære for-holdsregler.

Kapitel IV.

10 febr.

Om husdyrhold.

§ 17. Helserådet kan forby alt husdyrhold på steder hvor det forårsaker sanitære misligheter, som vedkommende ikke kan eller vil avhjelpe.

Det er forbudt å ha fjørfe, kaniner og liknende inne i beboelseshus. Grisehold innen byens grenser tillates ikke.

§ 18. Når eldre dyrestaller ikke tilfredsstillter helserådets fordringer kan dette påby de forandringer som måtte finnes påkrevd, samt forby benyttelse av stallen inntil de påbudte forandringer er utførte.

Kapitel V.

Om boliger og lokaler.

§ 19. Rom eller værelser, som av mangel på lys, luft eller varme, eller på grunn av fuktighet, urenslighet eller andre sanitære grunner må anses som sunnhetsskadelige, kan forbys benyttet og huset helt eller delvis påbys ryddet, inntil manglene godkjennes å være rettet.

§ 20. Leiligheter skal holdes reine, så ikke andre leieboere eller naboer påføres sanitære ulemper. Huseieren er ansvarlig for at alle rom er ordentlig reingjort før leieboere flytter inn.

§ 21. Offentlige lokaler, spisesteder, arbeidsrom, butikker og liknende skal være sanitært forsvarlig innredet og holdt (jfr. kongelig resolusjon av 2 februar 1934, jfr. 29 oktober 1936), og eiere må finne seg i mulige påbud av helserådet.

Kapitel VI.

Om verksteder og bedrifter.

§ 22. Hvert verkstedslokale eller arbeidsrom, som benyttes av andre enn familiens medlemmer, skal meldes for helserådet.

For slike lokaler fastsettes følgende bestemmelser:

- Verkstedslokaler må ikke innredes i rom som etter bygningsloven ikke er tillatt som beboelsesrom.
- Der skal anordnes nødvendig ventilasjon.
- Der må være minst 10 m³ luft for hver arbeider.
- Rommet skal luftes i hviletiden og holdes ordentlig reint. Tørr feing er forbudt.
- Det er forbudt å spytte på golv eller utover på annen måte.
- Det er forbudt å benytte verksted eller værelse, som vesentlig får luft eller lys fra dette, til soverom.

10 febr. § 23. Aktes bedrift satt i gang som ved stank eller skadelige gassarter kan forurense luften, eller som det på annen måte kan være frykt for vil bli til skade for arbeidernes eller naboers sunnhet, skal planen forelegges helserådet, og vedkommende være pliktig til både ved anlegget og driften å rette seg etter de bestemmelser som helserådet gir for å hindre sanitære misligheter.

Bedrift av denne art, som er i virksomhet, er underlagt helserådets tilsyn og vedkommende har å rette seg etter de pålegg som helserådet gir.

§ 24. Bedrifter som tømmer større mengder stinkende saker i byens kloakk, som garverier og liknende, må etter helserådets pålegg bare foreta tømning av kummer i bestemte timer om natten og sørge for rikelig etterskylling med reint vann. Hvis der tross dette og til tross for tilstrekkelig vannlås i de hus som kommer på tale brer seg sjenerende stank fra kloakkummer og sluk i gatene eller inne i beboelseshus eller forretninger, så må bedriften søke ulempene fjernet. Hvis ikke dette blir gjort, kan bedriften nektes å nytte byens kloakk.

§ 25. Fra bensinstasjoner, verksteder og liknende må ingen spillolje føres ut i kloakken eller i sjøen på byens hamneområde, så badestrand eller badehus kan forurenses.

Kapitel VII.

Om barberstuer og frisersalonger.

§ 26.

- a. Før et lokale tas i bruk til dame- eller herrefrisørsalong må det være godkjent av helserådet. Søknad om godkjenning må på forhånd innsendes. Det samme gjelder flytting eller større forandring av bedrift som alt er i gang.
- b. Hvert lokale (rom) som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, bør ha en golvflate på minst 16 m².
- c. I dame- eller herrefrisørsalong med tilhørende rom må ikke oppbevares gjenstander som ikke vedkommer bedriften eller som kan hindre reinhold, utbre stank eller liknende. Lokalene må holdes omhyggelig reine. Hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etter hvert. Så vel reine som skitne servietter, frottékluter, kapper og håndklær m. m. må oppbevares på hensiktsmessige og dertil bestemte steder.
- d. Hovedreingjøring av dame- og herrefrisørsalonger med tilhørende rom skal foretas minst 2 ganger om året. Golvet skal vaskes minst en gang daglig. Bord, stoler, kon-

soler, hyller og liknende skal hver dag avtørres med en 10 febr. fuktig klut.

- e. Lokalene må være godt ventilert, så der til stadighet er frisk luft i dem.
- f. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig reinslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført rein, hvit jakke eller frakk som skal skiftes rein minst 2 ganger ukentlig. Det er forbudt betjeningen å røke i arbeidstida. Personer som lider av smittsom sykdom, herunder innbefattet smittsom hudsykdom, eller av sår eller byller på hendene, må ikke beskjefdiges i dame- eller herrefrisørsalong.
- g. Ved barbering må der for hver kunde brukes reinvaska serviett og reint dekke over nakkeputen. Brukes frottékluter må disse alltid være reinvaska og til stede i et tilstrekkelig antall og behandles på samme måte som bestemt for servietter. Servietter, frottékluter og håndklær skal etter bruken vaskes og kokes og tørres godt på reint luftig sted.
- h. Barbervann må tappes eller helles i barberskålen (koppen, som renses i kokende vann mellom hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde bringer med egen barberkost kan slik bare brukes til oppskumning av såpen, og innsåping må i så tilfelle foregå med hånden. Barberkosten skal etter hver kunde grundig reingjøres i kokende vann.
- i. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke brukes. I stedet for pudderkvast kan brukes en klype rensset bomull eller liknende som bare nyttes 1 gang. Alunstift i fyrstikkformat kan nyttes, men bare 1 gang. Pudder må oppbevares i beholder med lokk.

Kapitel VIII.

Om offentlige boksamlinger.

§ 27. Bøker må ikke utlånes til steder hvor der er smittsom sykdom i familien. Bibliotekaren mottar fra helserådets ordfører melding herom.

Samlingens bøker skal ses etter minst hvert år og skitne bøker kasseres.

Kapitel IX.

Om næringsmidler.

Melkehandel.

§ 28. Melk og fløte må ikke utmåles eller helles over fra ett spann til ett annet på gate, i gårdsrom eller liknende.

10 febr. § 29.

- a. Melkeutsalgsalgs skal ha egen inngang, være lyst, luftig og fritt for fuktighet. Det må være lett å holde reint, være fritt for støv og stank og ikke nyttes som eller stå i forbindelse med soveværelse.
- b. Melk og fløte må ikke oppbevares sammen med varer, som kan gi usmak, forurensning eller bederive dem.
- c. De i meieri eller melkeutsalgsalgs beskjeftigede personer skal være iført helt og reint antrekk av hvitt lerret.
- d. Dersom disse bestemmelser ikke overholdes eller stedet for øvrig av sanitære grunner anses uskikket til utsalgs kan helserådet etter forgjeves å ha gitt advarsel forby sådan forretning på stedet.

Bakerier og konditorier.

§ 30.

- a. Gjenstander som er bedriften uvedkommende, og som kan medføre støv eller stank i bakerirommene eller hindre reingjøring av disse, må ikke finnes i bakeriet eller rom som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, matspann eller gangklær oppbevares i bakeriet.
- b. Bakeri og rom som står i forbindelse med dette skal alltid holdes omhyggelig reine. Golvene skal lett kunne vaskes og reingjøring skal skje hver dag etter endt arbeid. Vegger og tak skal vaskes eller hvittes minst 2 ganger om året, vinduer og dører minst hver uke.
- c. Bord, surkasser samt andre til bakning nyttede gjenstander som hyller, plater, fjeler og liknende må alltid holdes omhyggelig reine og være lett flyttbare. Smør, melk o. s. v. må oppbevares i reine tildekkede kar.
- d. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså spyting utenom spyttebakker.
- e. Bakerne og konditorene skal under sitt arbeid være iført rein, hvit drakt som dekker brystet og når nedafør knærne og ha hvit lue på hodet.
- f. De skal nøye vaske hender og armer før arbeidet begynner; vaskestell med såpe, håndbørster og håndklær må alltid forefinnes.
- g. De i utsalgs av bakervarer beskjeftigede personer skal under arbeidet være iført helt og reint antrekk av hvitt vasketøy.
- h. Personer med hudsykdom på hender eller armer eller med ureine sår må ikke arbeide i bakeri.
- i. Ombringning av bakverk til utsalgs eller kunder skal skje i tildekkede korgar eller vogner, som daglig etterses og

reingjøres. Fra vogn skal varen bringes kunden i korg, 10 febr. om mulig innpakka i papir i bakeriet.

k. I utsalg må ikke bakervarer kunne berøres av publikum.

l. Iskrem, sukkertøy og liknende, uinnpakka eller i åpen pakning må ikke henstå eller selges fra trapper, portrom, åpne plasser eller andre steder hvor alminnelig ferdsel foregår, eller hvor varen av annen grunn utsettes for støv eller forurensning.

Herfra kan helserådets ordfører gi dispensasjon ved større friluftstilstelninger og liknende.

Slakteri, pølsemakeri, kjøtt- og fiskeutsalg.

§ 31.

a. Slakterier og pølsemakerier skal ha sementert golv med avløp til kloakk. De skal være forsynt med vannledning og må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, stall eller fjøs.

b. I utsalg skal bord og disker, hvor oppdelt kjøtt legges, være belagt med marmor eller annet vanntett dekke. Pålegg og annen ferdiglaget mat må stilles under glassdisk så det ikke kan berøres av publikum. Bord og disker i slakteri, pølsemakeri og utsalg skal hver dag etter arbeidet er slutt forsvarlig reingjøres.

c. Det skal være innlagt vann og vask og alltid forefinnes såpe, børster og håndklær så betjeningen kan børste hender og negler før arbeidet begynner og når som helst ellers, således alltid etter benyttelse av privetet.

§ 32. Personer som behandler kjøttvarer skal være iført hvit vasketøys jakke og forkle som skiftes så ofte det er nødvendig. De skal være omhyggelig reinslige med sin person og må ikke ha hudsykdom eller ureine sår på hender eller armer.

§ 33. Slakting må foregå i særskilt rom. Etter endt arbeid reingjøres rommet og de nytta redskaper. Kjøttet henges snarest mulig i reint og luftig rom, hvor ikke andre varer oppbevares.

Alt avfall fjernes snarest mulig.

§ 34. Gjødsel og avfallsbinge fra slakteri skal påstrøes kalk eller torvstrø og tømmes så ofte som nødvendig for å unngå ulemper. Bein må oppbevares så der ikke samles rotter eller fluer eller utbres stank og bringes bort så ofte som forholdene gjør det mulig.

§ 35. Kjøttdeig eller liknende må ikke forhandles på torg eller fra vogn uten at varen på forhånd er innpakka, så den ikke kan forurenses av støv eller skades av sol og regn.

10 febr. § 36. Under transport skal kjøtt og kjøttvarer være reinslig og tilstrekkelig tildekket.

§ 37.

- a. Fiskeutsalg og steder hvor der lages fiskemat skal meldes til og godkjennes av helserådet.
- b. Rommene må tilfredsstille de fordringer som er stilt for utsalg av kjøtt for så vidt utsalg skjer fra butikk. Det hele må holdes omhyggelig reint og fritt for stank.
- c. Alt avfall skal oppsamles i lukte beholdere av jern eller annet godkjent materiale. Beholderne skal ha tettsluttende lokk og tømmes så ofte at stank unngås. De må spyles omhyggelig minst en gang hver dag.
- d. Rom og inventar skal alltid holdes i god stand og vedkommende plikter å etterkomme hvert pålegg av helserådet for å unngå ulemper.
- e. Avfall og for gammel fisk må snarest bringes bort.
- f. Lokalene må omhyggelig reinvaskes minst en gang hver dag, likeså kasser, kjørler, vekter og andre redskaper. Tørr feing er forbudt.
- g. Betjeningen må iakttas omhyggelig reinslighet med sin person og sine klær. Der må være adgang til reint vann, såpe og rene håndklær.
- h. Hvis disse forskrifter etter pålegg av helserådet ikke etterkommes, kan helserådet forby forretningen på stedet inntil manglene er rettet.

Kapitel X.

Om smittsomme sykdommer m. m.

§ 38.

- a. Når en tuberkuløs syk forandrer bopel skal melding derom gis til helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler så vel den syke selv, som den husvert hvorfra og den husvert hvortil vedkommende flytter.
- b. Ved bortsettelse av personer skal det skaffes attest for at så vel den, som utsettes som forpleieren og dennes husstand ikke lider av akutt smittsom sykdom. Det er forbudt kvinner, som lider av venerisk sykdom å ta tjeneste som amme eller barnepike.
- c. Ved optreden av sykdomstilfelle, som det kan være grunn til å tru er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal den husbond eller husfar, som har å gjøre anmeldelse herom overensstemmende med § 14 i lov om sunnhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, tillike dra omsorg for betryggende avsondring.

- d. Mellom den syke og den som pleier ham (henne) og hu- 10 febr. sets øvrige beboere må der ikke være noe personlig samkvem.
- e. Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre gjenstander, som de nytter eller som den syke har nyttet de nærmeste dager før sykdommen brøt ut. Fødevarer må ikke oppbevares i de rom, hvor den syke oppholder seg.
- f. Inntil læge er kommet til stede og har meddelt nærmere forskrifter, må alt samkvem mellom det sted, hvor sykdommen er opptrådt, og andre steder opphøre. Særlig må personer, som hører til samme husstand som den syke, ikke ha noe samkvem med andre og ikke på noen måte delta i møter og sammenkomster.
- g. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til den bolig hvor den syke ligger. Sammenkomster i selskapielig eller andre øyemed må ikke holdes i det smitta hus eller på dets gårdsplass.
- h. Når lege er kommet til stede skal han foreløbig treffe de anordninger og forføyninger med hensyn til avsondringen av den syke, hans husfeller og omgivelser og om rensning av sykeværelset og de under sykdommen nytta gjenstander, som sykdommens beskaffenhet krever, og med hensyn til andre sanitære forhold når dette finnes påkrevd. Det må overlates til legens skjønn å meddele forskriftene i skriftlig form. De må i hvert fall nøye etterkommes, og er gjeldende inntil de tilbakekalles av legen selv eller oppheves av helserådet eller dets ordfører.
- i. Leveres det melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sykdom er opptrådt, må dette opphøre inntil tillatelse er meddelt av den tilkalte lege.
- k. Barn fra den husstand hvor sykdommen er opptrådt må ikke søke skole, før tillatelse er meddelt av den tilkalte lege. Opptrer sykdommen i lærerens husstand, og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må skolen lukkes, inntil legen har gitt nærmere bestemmelser.
- l. Så snart meddelelse om det inntrufne sykdomstilfelle og de i den anledning trufne forføyninger er kommet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføyninger som etter tilfellets beskaffenhet er nødvendige.
- m. Skolebarn som antas å lide av utøy, skabb eller annen smittsom hudsykdom eller øyensykdom skal sendes hjem av læreren som må gi dets foreldre eller foresatte skriftlig beskjed om, at barnet ikke kan komme på skolen igjen

10 febr. før det er reint og smittefritt. På samme måte skal skolebarn som læreren antar lider av annen smittsom sykdom bli sendt hjem med skriftlig oppfordring om at lege må bli rådspurt.

- n. Rom, hvor personer med smittsom sykdom har oppholdt seg, skal renses etter anvisning av helserådets ordfører.
- o. Utflytting av huset eller enkelte leiligheter kan påbys hvor farlig sykdom har opptrådt, for at huset eller leiligheten kan bli betryggende desinfisert.
- p. Med hensyn til basillebærere skal forholdes etter pålegg av helserådets ordfører for hvert enkelt tilfelle.

Om forholdsregler mot dem som utskiller tyfus eller paratyfusbasiller henvises til de derom ved kongelig resolusjon av 20 oktober 1933 for det hele land utferdigede forskrifter.

- q. Helserådet kan påby avlusing av personer som er lusert, deres gang- og sengklær samt rom. Når et medlem av en husstand er lusert, har helserådet rett til å undersøke de øvrige medlemmer av husstanden.
- r. Om hvert dødsfall som finner sted på byens grunn eller byens hamn, skal der før begravelse foregår bringes til veie dødsattest utstedt av læge — som har synt liket — på fastsatt skjema.

Lik av personer døde av smittsom sykdom utafor byen må ikke uten helserådets samtykke bringes inn i byen.

Lik må ikke henligge så lenge, at det ved stank forårsaker ulemper. Hvis de sanitære forhold gjør det tilrådelig at lik ikke ligger i hjemmet, kan helserådet beordre det henlagt i likkapell eller likhus.

På hus hvor der er smittsom sykdom skal anbringes plakaten som tydelig angir at det er smittsom sykdom i huset.

Kapitel XI.

Almindelige bestemmelser.

§ 39. Hus- og grunneiere er ansvarlige for at alle plikter som disse forskrifter pålegger oppfylles. Forsømmelser fra leieboernes eller underordnede side fritar dem ikke for ansvar i så henseende.

§ 40. Undlater noen innen den frist som settes av helserådet eller dets ordfører å utføre noe som påhviler ham etter disse forskrifter eller etter helserådets lovlige beslutninger, kan helserådet la utføre både dette og hva der ellers er nødvendig for å hindre at forsømmelser ville skade i sanitær henseende. Vedkommende må selv utrede omkostningene ved dette og ved forføyninger som treffes for å hindre forberedte eller

stanse ennå ikke fullførte handlinger som strider mot disse forskrifter eller helserådets lovlige beslutninger, eller for å rydde bort ulemper, som skyldes brudd på dem.

§ 41. Hvis særegne forhold gjør det påkrevd eller helseforskriftenes bestemmelser foranlediger uforholdsmessige ulemper for vedkommende, kan helserådet innrømme avvikelser fra disse forskrifter.

§ 42. Overtredelse av disse forskrifter eller av de i medhold av forskriftene trufne bestemmelser straffes etter den alminnelige borgerlige straffelov.

§ 43. Disse forskrifter trer i kraft 1 — en — måned etter at de har fått kongelig stadfesting.

Om helseforskrifter og næringsmiddelforskriftene m. v. som gjelder for hele landet henvises til fortegnelse i Lovtidend 1 avd. nr. 49 for 1938 (side 1567—68).

Kongelig resolusjon.

10 febr.

I. I henhold til §§ 11 og 4 i sunnhetsloven av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, og § 3 i tuberkuloseloven av 8 mai 1900, gis stadfesting på vedtak av Spind herredstyre, Vest-Agder fylke, i møte 11 august 1938 om alminnelige helseforskrifter, epidemiforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløse syke skifter bopel, dog med tilføyning av overskrift for en del av paragrafene.

II. Epidemiforskriftene og tuberkuloseforskriften som nå gjelder for herredet, stadfestet ved kongelige resolusjoner henholdsvis av 28 oktober 1899 og 17 oktober 1903, oppheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De nye forskrifter lyder så:

Helsekretser.

§ 1. Herredet skal til enhver tid være inndelt i helsekretser med hver sin tilsynsmann, valt blant helserådets medlemmer.

Tilsynsmennene har hver i sin krets plikt til å påse helseforskriftene gjennomført og overholdt. Tilsynsmennene velges i første helserådsmøte etter at nyvalgt herredstyre har begynt sitt virke, og gjør tjeneste til neste valg.

Bygging og bygninger.

§ 2. Ved oppføring eller påbygging av bolig som er bestemt til varig opphold for mennesker, eller av uthus til sådan bolig, skal melding herom sendes til helserådets ordfører eller til nærmeste medlem av helserådet, som da sender den videre til ordføreren.

10 febr. Følgende skal iakttas:

- a) For beboelseshus må velges en tomt med lett adgang til godt og rikelig drikkevann og tilfredsstillende kloakkforhold. Avstanden mellom beboelseshus og matbu på den ene side, og privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjørfe på den annen side, må ikke være mindre enn 10 meter.
- b) Bebyggelsen skal ordnes således, at der kan komme så meget sol til beboelsesrommene som den plassen en har til rådighet gir høve til, og intet hus må settes således at det tar bort sollyset fra annet beboelseshus.
- c) Matjorden skal fjernes fra hustomten, denne skal være tørr og ved tilstrekkelig avgrøfting og avledning beskyttes mot overvann og mot grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig. På tun og gårds-plass skal fordypninger utfylles, så der ikke dannes vann eller sølepytter.
- d) Beboelseshus skal oppføres på undermur av gråstein eller betong av minst 30 cm høyde over jorden. Undermuren skal være tett, og hvor der ikke er kjeller, skal den være forsynt med minst 2 trekkhull, hvert minst 150 cm² stort og dekt med smågitra rist. Over grunnmuren skal der legges isolasjonslag.
Hvor der ikke er kjeller, må der mellom golvet i første etasje og jordoverflaten være minst 60 cm avstand.
- e) Golvet i nederste etasje skal være dobbelt.
- f) Hvert beboelsesrom som ikke har skråtak, skal være minst 2,30 meter høyt fra golv til loft. Når loftsrom innredes med skråtak og aktes nytta til beboelsesrom, skal den minste tillatte høyde ved skråtakets laveste del være 1,50 meter. Fra skråtakets høyeste del skal der være minst 2,50 meter til golvet.
- g) I hvert beboelsesrom skal der være minst ett vindu som kan åpnes. I eldre beboelsesrom som ikke har noe vindu som kan åpnes, skal minst ett sådant anbringes innen ett år fra disse forskrifter er blitt stadfestet.

Vindusflaten i et beboelsesrom må ikke være mindre enn 1/10 av golvflaten. Hvor lysforholdene er særlig gunstige kan dog mindre lysåpning med helserådets samtykke tillates, liksom en større lysåpning kan kreves hvor lysforholdene er særlig ugunstige.

- h) Brukes kokeovn i beboelsesrom, skal der anbringes innretning til å lede dampen ut i det fri.
- i) Kjellere skal være tørre, rene og luftige. Hvis det jamt samler seg vann i en kjeller, skal helserådet ha rett til å påby sådan drenering av grunnen, at kjelleren kan holdes tørr. Kjellere skal ha vindu eller sådan åpning som kan

brukes til luftveksling. For kjellere som nyttes til bebo- 10 febr. elsesrom, handel eller verksted, skal følgende bestemmelser gjelde:

Høyden fra golv til loft skal være minst 2,50 meter. Overkanten av jorden på husets utside må intet sted være mere enn $1\frac{1}{4}$ meter høyere enn kjellerens golv. Ytterflatene av veggene skal være skilt fra jorden ved en 60 cm bred luft- eller lysgrav der skal gå minst 20 cm dypere ned en kjellergolvet og være godt drenert. Grunnen under sådant kjellerrom skal være drenert og fylt med et minst 20 cm høyt lag av pukkestein. Golvet skal være dobbelt og ligge minst 0,50 meter over høyeste grunnvannstand.

Det underste golv skal være av vanntett stoff, asfalt, sement eller liknende. Det øverste skal være et minst $6\frac{1}{2}$ cm tykt, godt sammenpøydd tregolv.

Rommet skal være forsynt med ovn og friskluftventilasjon etter helserådets nærmere bestemmelse. Det skal ha minst ett vindu som kan åpnes. Vindusflatene skal være minst $\frac{1}{10}$ av golvflaten. Minst $\frac{2}{3}$ av vindusflaten skal være over jordoverflaten.

- j) Husdyr unntatt hund og katt må ikke huses inne i beboelsesrom eller i rom som nyttes som oppbevaringssted for matvarer, og der må fra dyrenes oppholdssted ikke kunne komme tilsig til noe sådant rom eller brønn, bekk eller annet sted, hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler.
- k) I tettere bebygde strøk og ellers, hvor det finnes påkrevd, kan helserådet fastsette særlige forholdsregler for eller helt forby at der holdes husdyr av foran nevnte slag, hvis dermed følger sanitære ulemper.

Helserådet bestemmer hvilke strøk der til enhver tid er å anse som tettere bebygde.

§ 3. Finnes bebodd hus eller forsamlingshus å være skadelig for sunnheten på grunn av fuktighet, urenslighet, mangel på luft eller lys, eller overfylling av mennesker, kan helserådet forby det brukt inntil manglene er avhjulpet.

Intet skolelokale, ungdomslokale eller annet forsamlingslokale må tas i bruk før det er godkjent av helserådet.

§ 4.

- a) Til hvert beboelseshus skal der innrettes privet med prietvinge som må ligge minst 10 meter fjernet fra eget eller andres beboelseshus og matbu samt fra offentlig eller felles privat vei.

10 febr.

Fra privetet må der ikke kunne komme tilsig hverken til noen av nevnte steder eller til oppkomme, brønn, bekk eller andre steder hvorfra der tas drikkevann for mennesker eller husdyr eller vann til annet husbruk og heller ikke til vann som brukes i bedrift, som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler.

b) Ved bygninger og steder hvor der jamt samles mange mennesker f. eks. ved faste utstillingsplasser, kommunelokaler, kirker, bedehus, hoteller, skoler, verksteder, ungdomslokaler eller andre forsamlingslokaler skal der være priveter og urinsteder særskilt for kvinner og menn, og av sådan størrelse og innredning som helserådet for hvert sted bestemmer.

c) Privetbingen skal være innkledd og påfylles strømidler så ofte og i sådan mengde at ekskrementene holdes tildekt. Bingene skal tømmes minst 2 ganger årlig og ellers når helserådet av sanitære grunner krever det.

Med helserådets samtykke kan privet innrettes i egen bygning eller i annen uthusbygning i kortere avstand enn 10 meter fra beboelseshus, matbu eller inne i beboelseshus, hvis der innrettes frostfritt vannklosett eller klosettinnredning med flyttbare beholdere.

Følgende skal da iakttas:

Der må ikke komme stank fra privetet til beboelsesrom, kjøkken eller rom hvor matvarer oppbevares. Privetet skal ha tette vegger og dør, som skal holdes ordentlig gjenlukt. Det skal ha vindu som skal åpnes til fri luft og være forsynt med luftpipe. Setet skal være forsynt med tilhengslå lokk. Anvendes flyttbare beholdere, skal de stå i kasse på tett underlag. De skal jamt påføres et strømiddel i så tilstrekkelig mengde at ekskrementene dekkes.

Beholderne skal tømmes før de blir $\frac{3}{4}$ fulle eller oftere hvis helserådet av sanitære grunner forlanger det. Ved hver tømning skal beholderne ordentlig reingjøres. Priveter skal alltid holdes tilbørlig reine. Anbringes pissoarerer inne i beboelsesrom, skal de innrettes som foran omhandlet for klosett inne i beboelsesrom. Anbringes urinsteder annet sted, skal helserådets nærmere bestemmelser derom etterfølges.

Pissoarerer skal gis avløp til kloakk eller annet av helserådet godkjent sted. De skal holdes godt reine.

Med hensyn til stank eller tilsig fra pissoarerer skal disse være undergitt de samme bestemmelser som priveter. På hver gård eller plass hvor privet ikke finnes, skal der innen et år etter at disse forskrifter er stadfestet, være innrettet et sådant.

Avfall og gjødsel.

10 febr.

§ 5. Sjøp, feieskarn eller annet avfall så vel fra beboelsesrom som fra bedrifter må ikke slås like utafor husdøren, men skal enten brennes, samles i tette med lokk forsynte kasser, legges i kompost eller bringes bort til sted som dertil måtte være anvist av helserådet. Brukes kasser, skal de tømmes og reingjøres før de blir helt fulle og så ofte at stank unngås, og dessuten når helserådet av sanitære grunner finner det nødvendig.

Komposter eller andre oplag av avfall eller gjødningstoffer må ikke legges nærmere allfarvei, beboelsesrom eller matbu enn 10 meter; de skal alltid holdes vel tildekt med jord, og de skal anlegges således at der ikke kommer tilsig til brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler.

Åtsler skal enten brennes eller graves ned på et avsides sted, minst en meter under jordoverflaten.

Fra uthus eller bedrifter må der ikke komme tilsig av gjødsel eller andre illeluktende eller forråtnende stoffer til vann som nyttes som foran nevnt, heller ikke til offentlig eller felles privat vei og ikke til nabos eiendom uten hans tillatelse.

Transport av gjødsel og avfall på offentlig vei skal foregå på sådan måte at intet av betydning spilles. I tettere bebygde strøk og på marker som har helling til brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler, skal gjødningstoffene enten hurtigst mulig moldes ned eller dekkes til med jord.

Privetgjødning må ikke opplegges eller spres nærmere brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas vann til bruk som foran nevnt enn 10 meter og annen naturlig gjødsel ikke nærmere enn 5 meter.

Drikkevann.

§ 6. Brønn, bekk eller vann hvorfra tas drikkevann for mennesker og dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler, må ikke forurenses på noen som helst måte.

Til bruk som foran nevnt må ikke nyttes vann tatt fra sted som ligger privet, urinsted eller gjødselopplag nærmere enn 10 meter, eller har tilsig derfra.

Der må i brønners eller andre vanninntaks umiddelbare nærhet ikke foregå vasking eller skylling av klær, bading eller liknende.

Reinvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes

10 febr. mot overvann, de skal tømmes og renses minst én gang hvert år eller oftere hvis helserådet av sanitære grunner krever det. Rein vannsbrønner som ikke er større enn 2 meter på hver kant, skal være steinsatt eller på annen måte kledd på sidene, overbygt og forsynt med tilhengslet lokk.

Cisterner for regnvann til bruk som foran nevnt skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten i omkretsen; de skal være overbygt og forsynt med tilhengslet lokk. Helserådet kan til hver tid forby drikkevann benyttet hvis det finner vannet uhygienisk til bruk.

Butikker.

§ 7. Enhver butikk skal holdes rein og godt utluftet. Utafor inngangsdøren skal være anbragt fotskraper. Golv og disk skal daglig reingjøres.

Feiing av golvene er ikke tillatt, med mindre de først overdynkes med reint vann, så støv under feiingen unngås. Spyting på golvet er forbudt. Plakat herom skal være oppslått på iøynefallende sted. Helserådet kan påby at det finnes et tilstrekkelig antall spyttebakker, hvis bunn skal dekkes med fuktig sagmugg, torv eller liknende. Spyttbakkene, hvis form og størrelse kan bestemmes av helserådet, skal hver dag reingjøres og deres innhold brennes.

Butikker, hvor der selges matvarer, samt rom hvori matvarer som skal selges, blir bearbeidd eller oppbevart, må ikke brukes som soverom eller kjøkken.

Disse butikker og rom skal være forsynt med reint vaskevann, såpe og reine håndklær, og de personer som håndterer varene, skal jamt vaske sine hender.

Matvarer skal beskyttes mot støv og annen ureinhet, så vel i butikkene som i tilberednings- og lagerrommene. Varene skal anbringes i vel reinholdte, tildekte kar, skuffer, skap med dører, hyller med forheng og liknende. Vekt- og måleredskaper som nyttes ved handel av matvarer, skal være reine når de brukes.

Det er selgeren forbudt å innpakke matvarer i aviser eller ureint papir. Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem som de kjøper.

Tobakksrøking er forbudt i butikker, hvor matvarer selges. Oppslag herom og om forbud mot tobakksrøking skal finnes på lett iøynefallende sted i vedkommende butikk. I hver butikk skal der være oppslått et særavtrykk av ovenstående bestemmelser.

Helseskadelige næringsmidler.

§ 8. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bederva eller sunnhetsskadelige

nærings- eller nytelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sunnheten derved at de inneholder giftige bestanddeler. 10 febr.

Det er forbudt å selge nærings- eller nytelsesmidler som er tilsatt noe stoff som av helserådet anses skadelig for sunnheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bederva.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet, kan helserådet forby at der blir solgt nærings- eller nytelsesmidler som kommer fra eller falbys på steder hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige reinslighet ved varenes tilvirking, behandling, oppbevaring eller sending.

Helserådet er i øyemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver.

Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdraging av nærings- eller nytelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder hvor der blant mennesker eller dyr forekommer tilfelle eller finnes noen basille-utskiller av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvis det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet.

Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadelliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

Fjøs.

§ 9. Fjøs skal være lyse. De skal holdes reine og vel luftet. Storreingjøring minst en gang om året. Vasking av golv, vegger og tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann og utlufting og gjennomtrekk i flere dager. Kyrne skal holdes reine; melkekar og melk må behandles med den største reinslighet. I hvert fjøs skal der være en vaskevannsstol med vaskefat, såpe og reint håndkle. Den som melker må være iført et reint armforkle og skal før melkinga såpevaske sine hender.

Er kua tilsølt på jur, spener eller bakpart, må den vaskes der grundig og etterpå avtørres grundig med en rein, tørr klut. Under melkinga må ombæring av stråfôr, utmåking av gjødsel eller annen virksomhet som frembringer støv eller stank i fjøset, ikke finne sted.

Melken må snarest bringes ut av fjøset.

Melk må så vidt mulig ikke oppbevares i beboelsesrom. Kan dette ikke unngås, må de kar, hvori den oppbevares, være tildekt. Under ingen omstendighet må dog melk oppbevares i soverom eller i rom hvori syke oppholder seg.

10 febr. Ved sykdom blant besetning eller mistanke om smittsom sykdom i husstand, skal alt salg av melk stanses, og forholdet meldes til nærmest boende helserådsmedlem, som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helse- rådets ordfører.

§ 10. Kjøtt av syke dyr må ikke frembys til salg uten at det er undersøkt av autorisert dyrlege og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som brukbart til menneskeføde.

Om anlegg og drift av pelsdyrgårder.

§ 11. Anlegg av pelsdyrgård må på forhånd meldes til og godkjennes av helserådet.

Pelsdyrgård må ikke legges så nær beboelseshus eller offentlig vei at lukt er til plage, heller ikke må den legges slik at der kan komme tilsig eller avfal til brønn, bekk eller annet sted hvor en tar vann til folk og fe, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler. Avfallet fra gården må brennes eller legges i kompost og dekkes godt med jord.

Kopper og kar som en bruker i gården må vaskes i særskilte kar. Kluter, koster eller annet som blir brukt til vasken må ikke brukes til annen vask i beboelseshus eller uthus. Kammer og koster som en bruker til pelsdyr må ikke brukes til andre dyr. Sendingskasser må ikke settes inn i uthus, fjøs eller stall før de er grundig reingjorte.

De som steller med dyrene skal ha særskilt fottøy til bruk i pelsdyrgården og må passe nøye på at dette fottøyet ikke kommer inn i beboelseshus, grisehus, fjøs eller stall uten at det er godt vasket. Røkterne skal ha særskilte ytterklær (overalls) når de steller dyrene. Hver gang røkteren har stelt dyrene, behandlet redskap, kar og liknende må han vaske hender og underarmer grundig. Dersom en av en eller annen grunn må ta hvalper inn i hus for kortere tid, må streng reinslighet iakttas. De må bare behandles av røkteren. Når de er kommet tilbake til pelsdyrgården må det rom de har vært i reingjøres og luftes grundig.

Revmat må oppbevares, behandles og sendes slik at det ikke kommer lukt eller annen urenslighet til beboelsesrom, matrom, til offentlig gate, plass eller vei.

Meierier og melkeutsalg.

§ 12.

- a) Helserådet kan påby at salg av melk og fløte skal foregå fra eget rom (utsalg). Alle som handler med melk skal ha denne oppbevart i særskilte, reine og luftige rom.

- b) I utsalgs- og oppbevaringsrommet skal golv, vegger og tak være slik at de uten vanskelighet kan holdes reine. Utsalgsrommet skal ha egen inngang fra gaten og må ikke ved dør eller andre åpninger stå i umiddelbar forbindelse med beboelsesrom.
- c) De rom hvori melk og melkeprodukter omsettes og bearbeides skal være lyse og godt ventilert. Disker og golv må vaskes omhyggelig hver dag, vinduer og dører minst hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Golvet må aldri feies tørt.
- d) Spyting og tobakksrøking er forbudt. I hvert melkeutvalg skal der finnes vann og vask samt såpe og håndkle. Betjeningen skal jamt vaske hendene og alltid etter bruk av privet.
- e) Betjeningen skal under arbeid være iført hvitt forkle. Kvinnene skal også ha hvitt hodetøy som dekker håret.
- f) Melk må bare oppbevares i reine, lukte kar, og utmåling eller å helle over fra spann til spann på torg, gate, i portrom eller på gårds plass er forbudt.
- g) Målekarene må alltid være reine. Det er strengt forbudt å drikke av målekarene eller spannets lokk. Fortinningen i melkespannene må alltid være hel.
- h) Eldre melkutsalg skal innen ett år etter at disse forskrifter er stadfestet være bragt i overensstemmelse med disse forskrifter i den utstrekning helserådet forlanger.
- i) Ved salg av kunstig fløte kan helserådet gi nærmere hygieniske regler.
- j) Melk og melkeprodukter må ikke oppbevares sammen med annen vare som kan gi dem usmak, forurense eller bederive dem.
- k) For meierier og ysterier hvortil er knyttet utvalg for melk og melkeprodukter gjelder også hva der er anført i forskriftenes § 7 (butikker).
- l) I hvert meieri, ysteri og melkeutvalg skal et eksemplar av disse forskrifter være oppslått.

Bakerier.

§ 13.

- a) Bakeri eller rom som står i åpen forbindelse med bakeri må ikke nyttes som sovested. Golv, vegger og tak skal være i slik stand at de lett kan vaskes. Hver dag etter endt arbeid skal golvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Under reingjøringen må bakverk omhyggelig tildekkes eller fjernes.

- 10 febr. b) Bakeribedriften uvedkommende gjenstander, som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrommene eller hindre reingjøring av disse må ikke finnes i bakeriet eller de rom som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gaffler, kniver, skjeer og matspann eller liknende oppbevares i arbeidsrommene, like så litt gangklær.

Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover golvene, og aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet.

- c) Trau, bord, hyller, plater, fjeler o. s. v. må daglig reingjøres. De må ikke brukes til å sitte på.
- d) Smør, melk o. s. v. må oppbevares i reine, tildekka kar. Stoff som nyttes til stryking av bakverk må bare tillages for dagens behov. Strykeredskaper må være reine for hvert stoff, og må hver dag reingjøres i kokende vann. Utøy og rotter og mus skal holdes borte.
- e) Melsekker skal børstes omhyggelig før de bæres inn i bakeriet og innholdet tømmes i baketrauet.
- f) Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, liksom å henlegge tobakk, pipe og fyrstikker. Spyting er forbudt.
- g) Under sitt arbeid må bakeren være iført egen rein, hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet og som vaskes minst to ganger ukentlig.
- h) I bakeriet skal være vaskevannstell, såpe og reine håndklær.
- i) Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig underarmer og hender umiddelbart før og etter deig- og brødlagingen. Likeledes vaskes hendene etter bruk av klossett.
- j) Det er forbudt å beskjefte personer i bakeriet som har sår, byller eller utslett på hender eller armer.
- k) Ombæring og utbringning av brød og annet bakverk skal skje i reine korgar og kasser som er lukte eller forsynt med overbygging av tett, fastbundet, rein presenning.
- l) Bakeriet skal ikke nyttes til klæsvask.
- m) I hvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være oppslått.

Slakterier, pølsemakerier, kjøtt- og fiskeutsalg.

§ 14. Helserådet kan påby at handel med kjøtt og flesk skal foregå fra eget rom. Likeså kan det forby drift av slakterier på sted hvor sanitære hensyn er til hinder.

- a) Kjøttbutikker skal være lyse, luftige og reine. Butikkene bør helst ligge til solsiden. Vender vinduene mot solen, må de om sommeren være forsynt med markiser. Golvet

skal være belagt med fliser eller annet jamgodt materiale, og vegger og tak av materiale som er lett å holde reint. Disken skal ha plate av marmor, glass, stein eller annet av helserådet godkjent materiale. Kjøttkrokene skal være galvanisert eller av annet materiale som ikke rustar. Vegger og tak skal i sin helhet reingjøres minst hvert fjerdingår, vinduer og dører minst én gang ukentlig. Golv, disker og vekter skal vaskes minst én gang daglig. Tørr feiling er forbudt. Hvor kjøtt kommer i berøring med vegger og stolper må disse vaskes hver dag. 10 febr.

- b) I slakterier og pølsemakerier skal det være vanntett, sementert golv med avløp til kloakk, forsynt med vannlås eller annet tilfredsstillende avløp. Der må iakttas stor reinslighet med maskinene i disse lokaler, slakteredskaper m. v.

Hvert slakteri og pølsemakeri skal så vidt mulig være forsynt med vannledning og spyleslange. Slakteri og pølsemakeri må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, grisehus eller stall.

- c) De i slakterier og pølsemakerier beskjeftigede personer skal under sitt arbeid være iført helt og reint antrekk som må skiftes minst to ganger ukentlig. Det er forbudt i slakterier og pølsemakerier å beskjeftige personer, som har sår, byller eller utslett på hender eller armer.

Dyrenes innvoller må tas ut og fjernes snarest mulig etter avliven. Ved slaktingen må den størst mulige reinslighet iakttas.

Vegger og tak må vaskes minst hvert fjerdingår, vinduer og dører hver uke, golv, disker, hyller og vekter hver dag. Avfall av enhver art skal så hurtig som mulig fjernes og like så litt som mager, tarmer, blod, lemmer eller huder bli natten over i slakteboden. I denne skal under kjøttets stiving være god gjennomtrekk.

Reingjøring av mager og tarmer tillates ikke i rom hvor kjøtt oppbevares.

- d) Om de stoffer som brukes til konservering av kjøtt og derav tilberedte varer, vises til forskrifter gitt i henhold til næringsmiddeloven, se tillegget.
- e) Under salg og behandling av kjøttvarer etter vei må den største reinslighet iakttas. Slaktet skal alltid være innhylt i reint dekke og ikke være anbragt sammen med andre varer eller gjenstander som kan forurense det eller gi det mislig utseende, lukt eller smak.

Oppdeling av slakt i vogn skal utføres på rein hoggestabbe eller rein fjel som føres med særskilt til dette bruk.

10 febr. Alle redskaper som nyttes under oppdelingen skal være reingjort før de brukes. Selgeren skal under salget være iført reint forkle og reine armbeskyttere. Han skal påse at publikum ikke berører varene.

Transport av kjøtt skal foregå i reine, helst lukte vogner, eller i reine kasser, trau eller korgar og være innhyllet i reint dekke. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transporten.

- f) Ved nyinnredning av butikker hvor fisk skal forhandles, kan helserådet bestemme at golvet skal være belagt med fliser eller annet dermed jamgodt materiale.

Dysken skal være belagt med plate av marmor, glass, stein, kunststein eller annet materiale som helserådet godkjenner.

Tak og vegger skal være av et sådant materiale at de lett kan holdes reine. Er det fiskekumner, skal de være løse, av marmor, sement, stein, glass eller annet materiale som helserådet godkjenner, og således forarbeidd at de lett lar sig tømme og reingjøre. Fisk må ikke hensesettes slik, at den kan forurenses.

Salting og lagring av fisk må bare foregå på steder og på den måte som helserådet tillater. Avfallet må snarest mulig bringes bort, og sted, redskaper og kasser reingjøres.

- g) Ovenstående forskrifter skal være oppslått på et iøynefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier, kjøtt- og fiskeutsalg.

Møller.

§ 15. Møller skal nedstøves minst fire ganger årlig og golvene feies to ganger ukentlig.

I møllekammeret og andre rom som hører til møllen og som tjener til opphold for dem som besøker møllen eller møllens arbeidere, skal golvene feies fuktig hver dag, og golv, benker og stoler vaskes minst én gang i uken. Vinduer, dører og veggene i mannshøyde vaskes minst én gang hvert fjerdingår.

Finner helserådet det nødvendig, kan det påby at disse rom skal være forsynt med tilstrekkelig antall spyttebakker. Helserådet kan også fastsette hvilken form og størrelse de skal ha. Spyttbakkene hvis bunn skal dekkas med futig sagmugg, torv eller liknende, skal reingjøres hver dag, og deres innhold brennes eller behandles på annen av helserådet godkjent måte.

Sunnhetsfarlige bedrifter.

10 febr.

§ 16. Ved anlegg av bedrift som helserådet antar kan volde sanitære ulemper, skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet før anlegget påbegynnes. Hver bedrift av denne art, også de som allerede er i gang, skal være undergitt helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at noen bedrift blir drevet med større fare for den alminnelige sunnhet enn det nødvendig flyter av dens eget vesen, skal vedkommende rette seg etter de pålegg som helserådet gir for å forebygge den sanitære fare.

Smittsomme sykdommer.

§ 17. Når der i en husstand opptrer sykdomstilfelle som en kan ha grunn til å tro er av farlig, smittsom natur, skal husbonden straks dra omsorg for betryggende isolering og snarest mulig avgi melding derom overensstemmende med § 14 i lov om sunnhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860. Isoleringen må omfatte ikke bare den syke selv, men også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstander som de nytter, eller som den syke har nyttet de nærmeste dager før sykdommens utbrudd.

Fødevarer må ikke oppbevares i det rom hvor den syke oppholder seg.

§ 18. Inntil lege kommer til stede og har meddelt nærmere forskrifter, må samkvem mellom det sted hvor sykdommen har opptrådt og andre steder, innskrenkes til det minst mulige. Særlig må personer der hører til samme husstand som den syke ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antall mennesker. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til det rom hvor den syke oppholder seg.

§ 19. Når lege er kommet til stede, kan han foreløbig treffe de anordninger og forføyninger med hensyn til isolering av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sykdommen brukte gjenstander, som sykdommens beskaffenhet krever og omstendighetene tillater. Legens forskrifter må punktlig etterkommes inntil de tilbakekalles av legen selv, av helserådet eller dets ordfører.

§ 20. Barn av husstand hvor sykdommen er oppstått, må ikke søke skole før tillatelse er meddelt av lege.

For så vidt sykdommen opptrer i lærerens husstand, og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må denne lukkes inn til nærmere meddeles.

10 febr. § 21. Så snart melding om det inntrufne sykdomstilfelle og de i anledning av samme trufne forføyninger er innløpet til helserådets ordfører, har denne å treffe de øvrige forføyninger som etter tilfellets art er nødvendige.

§ 22. Når en person som lider av tuberkulose i smittsom form forandrer bopel, skal meldingen om flytningen sendes helserådets ordfører av dem fra hvem den syke flytter, og likeledes av enhver som mottar tuberkulose i forpleining.

§ 23. Barn som lider av skurv, skabb eller liknende smittsom sykdom, tillates ikke adgang til skole og opptas ikke på nytt, med mindre de har attest fra lege, eller at sykdommen åpenbart er stanset, og barnet og dets klær forsvarlig vasket.

§ 24. Gang- og sengklær og andre gjenstander som har vært nyttet av personer som har lidt av smittsom sykdom eller henstått i rom, hvor disse personer har oppholdt seg, må ikke avhendes eller overlates andre til bruk, før de er rensset etter helserådets nærmere bestemmelser. Rom, hvor personer lidende av smittsom sykdom har oppholdt seg, skal også renses etter helserådets anvisning.

Offentlige boksamlinger.

§ 25. Ved utlån av bøker fra offentlige boksamlinger skal følgende iakttas:

Bøker må ikke utlånes til personer som lider av akutt smittsom sykdom eller personer som tilhører husstand hvor der er sådan sykdom. Hvis en person som har tillåns bøker fra en offentlig boksamling blir angrepet av smittsom sykdom eller sådan bryter ut innen den husstand han hører til, skal bøkene før de utlånes til andre desinfiseres.

Alle bøker i offentlig boksamling skal én gang årlig ettersees av den som forestår boksamlingen sammen med nærmest boende medlem av helserådet. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

Tjenere.

§ 26. Tjenere skal skaffes tilstrekkelig ventilerte, tette og varme soverom, særskilt for mannlige og kvinnelige tjenere.

Almindelige bestemmelser.

§ 27. Overtredelse av disse forskrifter eller av de av helserådet lovlig vedtatte beslutninger plikter hvert medlem av helserådet og hver av samme valt tilsynsmann å melde for helserådets ordfører. Overtredelser straffes etter den til hver tid gjeldende lovgivning.

§ 28. Undlater noen innen den av helserådet satte frist å treffe de foranstaltninger, som ifølge disse forskrifter eller

ifølge helserådets lovlig vedtatte beslutninger påhviler ham, 10 febr. kan helserådet la foranstaltningene utføre på hans bekostning.

§ 29. Helserådet kan under særlige omstendigheter tillate avvik fra disse forskrifter.

Disse forskrifter trer i kraft 3 — tre — måneder etter at de er stadfestet.

Tillegg.

Fortegnelse over helseforskrifter og forskrifter over næringsmidler m. v., utferdiget for hele landet, er inntatt i Lovtidend 1 avd. nr. 49 for 1938 (side 1567—68).

Kongelig resolusjon.

10 febr.

1. I medhold av § 1, jfr. §§ 2 og 4, i lov av 25 juni 1937 om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v. fastsettes forskrifter for tilvirking, pakking og transport av frossen fiskefilet bestemt for utførsel til Sveits.

2. Handelsdepartementet bemyndiges til å dispensere fra bestemmelsene i forskriftene.

3. Forskriftene skal gjelde inntil videre og tre i kraft fra den tid Handelsdepartementet bestemmer.

Forskriftene lyder så:

§ 1. Til utførsel av frossen fiskefilet (fersk frossen, benfri filet med eller uten skinn — av saltvannsfisk) til Sveits må kun benyttes kvalitetsfisk behandlet og pakket overensstemmende med disse forskrifter.

§ 2. For at utførsel skal kunne finne sted må der, hvis Fiskeridirektøren ikke har truffet noen annen ordning, forevises tollvesenet utførselsanmeldelse på anordnet skjema, underskrevet og stemplet av offentlig kontrollør.

§ 3. Anlegg hvor der tilvirkes frossen fiskefilet bestemt for utførsel til Sveits, skal anmeldes til Fiskeridirektøren på anordnet skjema. Fiskeridirektøren fører en fortegnelse over anmeldte anlegg. Anmeldelsen skal inneholde opplysninger om virksomhetens art, bilagt plan og beskrivelse over anlegg og innredning. Sådanne anlegg skal være sanitært innredet med innlagt ferskvann (springvann) og i det hele tatt være fullt egnet til å fremstille kvalitetsvare.

Kvalitetsbestemmelser.

§ 4. Fiskefileten må være tilvirket i anlegg som er medtatt i den av Fiskeridirektøren førte fortegnelse over anmeldte anlegg. Fileten må være skåret av nyslaktet, sløyet og omhyggelig behandlet fisk før eller snarest etter at fisken er blitt dødsstiv. Fisk som har vært død over ca. 2 timer kan

10 febr. ikke benyttes til fileten med mindre den har vært oppbevart i kasser ombord i fiskebåten. Fileten skal være pent, fagmessig skåret, vasket i minst 2 sett rent ferskvann og frosset umiddelbart etter at vannet er rendt av den.

Pakking.

§ 5. Fileten skal være pakket i vokset ekte pergament-papir (eller annet papir av godkjent type) eller i voksede kartongesker, eller i cellofan før eller umiddelbart etter at den fryses.

Den innpakkefileten skal merkes således:

NORSK FISKEFILET
FROSSEN.

Dessuten skal der på innpakkingsmateriellet være anført filetenes art og produsentens eller forhandlerens navn eller varemerke. Filetene bør være pakket i standardpakninger på 1, 2, 3, 4 eller 5 kg. I så store standardpakninger som 3 kg og derover skal innholdet være pakket i flere enheter.

Standardpakninger skal være påført nettovekt.

§ 6. Ved innpakking av fiskefileten må der innveies tilstrekkelig overvekt for svinn, således at pakkingen ved salget holder den opgitte vekt. Umiddelbart etter at fileten er frosset skal den eksportpakkes i ny isolerende og hensiktsmessig emballasje av kortong eller tre, med innhold passende for vedkommende marked. Emballasjen skal være merket på samme måte som innpakkingsmateriellet samt være påført samlet nettovekt og pakkingsdatum ifølge anerkjent kode.

Eksportpakket frossen fiskefileten skal etter at den er frossen, hurtigst mulig anbringes i kjølerom og i det hele lagres og transporteres under så lav temperatur at den ikke tar skade.

Utførsel.

§ 7. Frossen fiskefileten må kun utføres fra tilvirkingsstedet over eksportsteder, hvor det er kjøleanlegg til eventuell midlertidig oppbevaring av varen og hvorfra den kan sendes direkte til bestemmelsesstedet.

§ 8. Den i § 2 foreskrevne utførselsanmeldelse skal inneholde opplysning om bestemmelsessted, kollienes antall og merking, filetenes art, nettovekt, og når den er frosset. Anmeldelsen skal dessuten inneholde en erklæring avgitt på tro og love om at forsendelsen kun inneholder frossen fiskefileten.

som så vel med hensyn til kvalitet, tilvirkning og pakking er 10 febr. overensstemmende med disse forskrifter. Det skal dessuten gis opplysning om varen er salgt i fast regning eller i kommisjon. At forsendelsen er besiktiget av ferskfiskkontrollen fritar ikke eksportøren for ansvar.

Kontrollen.

§ 9. Fiskeridirektøren skal ved Statens ferskfiskkontroll og Statens fiskeriforsøksstasjon til enhver tid ha adgang til anmeldte filetanlegg for kontroll av så vel råstoffet som tilvirkning, pakking, lagring og forsendelse, og har rett til å åpne emballasje inneholdende frossen fiskefilet og utta kontrollprøve. Forsendelser som ikke er i full overensstemmelse med disse forskrifter kan av kontrolløren nektes utført til Sveits.

§ 10. Enhver innehaver av anmeldt anlegg skal føre regnskap over produksjon og omsetning samt over eventuelt kjøp og salg av fiskefilet fra andre anmeldte anlegg. Regnskapet skal til enhver tid være tilgjengelig for kontrollen. Ved utførsel av frossen fiskefilet til Sveits, plikter vedkommende avskiper på forlangende å innsende til Fiskeridirektøren kopier av avregninger eller fakturaer med nøyaktig oppgave over varens art, nettovekt og utbrakt verdi.

§ 11. Kontrollpersonalet har taushetsplikt for så vidt angår forhold av privat forretningsmessig natur, som det måtte bli kjent med under utøvelsen av sin kontroll.

§ 12. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

§ 13. Handelsdepartementet kan i særegne tilfelle gi dispensasjon fra bestemmelsene i disse forskrifter.

Kongelig resolusjon.

10 febr.

Etter § 1 i lov av 3 juni 1938 med endringslov av 10 februar 1939 om utførselsforbud for levende rev, skogmår m. v. blir vedtatt:

1. Det skal inntil videre være forbudt å utføre levende rev av alle arter og levende skogmår samt sed av sådanne dyr fra landet uten at Landbruksdepartementet har samtykket i utførselen.
2. Dette vedtaket trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves det ved kongelig resolusjon av 3 juni 1938 fastsatte utførselsforbud for levende sølvrev og blårev.

Kongelig resolusjon.

10 febr.

Finans- og tolldepartementet gis fullmakt til å gjøre slike unntak som nevnt i § 10 i lov av 8 april 1938 om Arbeiderfondet.

10 febr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov av 8 april 1938 om Arbeiderfondet § 11 bestemmes: En bedrift skal regnes for å sysselsette arbeidere, jfr. lovens § 2, første og annet ledd, også hvor den har truffet en slik ordning at arbeid som naturlig hører med til driften og i tilsvarende bedrifter vanlig er den vesentligste sysselsetting for en eller flere personer i bedriftens tjeneste, blir utført av personer i noen annens tjeneste, og det er grunn til å anta at ordningen innebærer forsøk på å omgå loven.

10 febr. **Kongelig resolusjon.**

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til inntil videre å utøve den beføyelse som i lov om tollvesenet av 22 juni 1928 § 37, 2net ledd, er tillagt Kongen til å treffe bestemmelse om veier på hvilke det alene skal være tillatt å innføre eller utføre varer over grensen.

10 febr. **Kongelig resolusjon.**

1. Med hjemmel i lov av 20 mai 1938 pålegges følgende kommuner å yte nedenstående distriktsbidrag til hel eller delvis dekning av anløpsutgiftene for statsstøttede norske luftruter i 1938:

Oslo	kr. 49 500
Moss	» 1 400
Arendal	» 840
Kristiansand	» 3 870
Stavanger	» 8 260
Haugesund	» 2 580
Bergen	» 13 000
Alesund	» 1 300
Molde	» 660
Trondheim	» 3 325
Kristiansund	» 650
Brønnøysund	» 685
Sandnessjøen	» 615
Bodø	» 3 975
Narvik	» 1 810
Harstad	» 875
Tromsø	» 1 205

2. De under punkt 1 oppførte distriktsbidrag innbetales av vedkommende kommune innen 1 mai 1939 til Det norske luftfartsselskap, Fred. Olsen & Bergenske A/S, Oslo.

Skriv frå Sosialdepartementet.

10 febr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket åt Åkra heradstyre, Rogaland fylke, i møte 18 januar d. å. om ny vedtekt om stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 3 april d. å. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Den nye vedtekta lyder so:

§ 1.

A. Utsalsstader for varor skal med dei nedannemnde unntak på kvardagar vera stengde frå kl. 18 til kl. 8,30.

1 mai og 17 mai skal det stengjast kl. 12 og jol-, påske-, pinse- og nyårsaftan kl. 16.

B. På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera heilt stengde.

§ 2. Føresegna i § 1, fyrste leden skal ikkje gjelda i fiske-tida frå og med 15 januar til og med 31 mars.

§ 3. I stengjingstida må kundar ikkje sleppast inn. Det er likevel høve til etter stengjingstid å ekspedere kundar som er komne inn føre stengjingstid.

§ 4. Brot på denne vedtekta vert straffa etter lova. Jfr. § 339, 2 i straffelova.

Skriv frå Sosialdepartementet.

10 febr.

I samhøve med kongeleg resolusjon frå 25 april 1924, jfr. lov frå 25 juni 1935 § 15, avgjer departementet med dette at den som i Davik herad, Sogn og Fjordane fylke, gjer seg ei næring av å driva servering av mat og drykk frå 1 april d. å. skal ha løyve til det.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

11 febr.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, jfr. § 67 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 stadfester departementet som gjeldende inntil videre tilleggsbestemmelse som punkt 4 til lovens § 50, vedtatt av Kristiansand bystyre i møte 28 desember 1938. Tilleggsbestemmelsen lyder så:

4. Lett antenkelige stoffer som bomull, papir etc. må ikke benyttes til utsmykning av rom med mindre de er impregnert mot antenelse på en måte som er godkjent av brannsjefen.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.